

2010

हेतु

...

...

...

...

...

...

...

...

030645

...

संख्या २०९०८

॥ अथा आरामार भः ॥

हं

॥१॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

आरणा^१ यीदागन्मद्वहंतममि^२त्येतत्तचप्रथमंकुर्यादेतदाअहरीषंतःसंवत्सरमा
 सतेतआगच्छंति^३तएतेनुष्टुपशीर्षाणांस्त्रयस्तुचात्रवंतिब्रह्मवैगायत्रीवा
 गनुष्टुब्रह्मलोवनदाचंसंख्यायबोध्यग्निःसमिधाजनानामितिकीर्तिका
 मोहाताजनियचेतनइतिप्रजापशुकामः॥१॥अग्निन्नरोदीधितिभिररण्या
 रित्यन्ताद्यकामोऽग्निर्वीअंनदश्विरतरमिववाइतरेष्वाज्येषग्निमागच्छंत्यथ
 हमुखतएवाग्निमागच्छंतिमुखतोन्नाद्यमश्रुतेमुखतःपाप्मानमपघ्नतेह
 स्तच्युतीजनयंतेतिजातवदेतस्मादाअहोयजमानोजायतेतस्माज्जातव
 तानिचत्वारिछंशंसिभवन्तिचतुष्पादावैपशवःपशूनामवरुध्येतानित्रीणि॥२॥

छंशंसिभवन्तित्रयोवाइमेत्रिवृत्तो लोका एषामेव लोकानामभिजित्येतेदे
 छंदसीभवतःप्रतिष्ठायाएवद्विप्रतिष्ठोवैपुरुषश्चतुष्पादाःपशवोयजमा
 नमेतद्विप्रतिष्ठचतुष्पात्सुपशुषुप्रतिष्ठापयतिताःपरावचनेनपंचविं
 शतिर्भवन्तिपंचविंशोयंपुरुषोदशहस्याअंगुलयोदशपाद्यादाऊरुद्वौवा
 द्वाआत्मेवपंचविंशस्तमिममात्मानंपंचविंशंसंस्कुरुतेथोपंचविंशंवाए
 तदहःपंचविंशतस्याङ्गस्तोमस्तत्समेनसमंप्रतिपद्यतेतस्मादेवप
 चविंशतिर्भवन्तितास्त्रिःप्रथमयात्रिरुत्तमयेकयानत्रिशन्न्यूनाक्षरा
 विराण्यूनेवैरेतःसिच्येतन्यूनेप्राणान्यूनेन्नाद्यंप्रतिष्ठितमेतेषांकामाना

आरणा॥

॥३॥

मवरुध्या एता न्कामानवरुधेय एवं वेदता अभिसंपद्यंते बृहती च विराजं
 च च्छेदो येत स्याद्गः संपत्ता मथो अनुष्टुभं मनुष्टुबायतनानि द्याव्यानि ॥२॥
 गायत्रं प्रउगंकुर्यादित्याहुस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
 नवतीत्योस्मिहं प्रउगंकुर्यादित्याहुः शयुवी उस्मि गोयुष्मान नवतीत्यानुष्टु
 भं प्रउगंकुर्यादित्याहुः क्षत्रं वा अनुष्टु पक्षत्र स्यात्स्या इति बार्हतं प्रउगंकुर्या
 दित्याहुः श्रीर्वै बृहती श्रीमान नवतीति पांक्तं प्रउगंकुर्यादित्याहुः रन्ने वै प
 क्षि रन्ने वान नवतीति त्रेष्टुभं प्रउगंकुर्यादित्याहुः वीर्यं वै त्रिष्टुबीर्यवान नव
 तीति जागतं प्रउगंकुर्यादित्याहुः र्जागता वै पशवः पशुमान नवतीति तदु गायत्र
 सा ॥

॥३॥

मेव कुर्याद्ब्रह्म वै गायत्री ब्रह्मेतदहर्ब्रह्म एव तद्ब्रह्म प्रतिपद्यते तदु माधु
 छंदसं मधुहस्मवा ऋषिभ्यो मधुछंदसं मधुछंदसो मधुछंदस्त्व
 मथो अन्नं वै मधुसर्वं वै मधुसर्वं वै कामामधु तद्यन्माधुछंदसं शंसति
 सर्वेषां कामानामवरुधेय सर्वा न्कामानवरुधेय एवं वेदतैकैकाहिकं रू
 पसमृद्धं बहुवा एतस्मिन् न ह नि किंच किंच वारं क्रियते शांत्या एव शां
 तिर्वै प्रतिष्ठेकाहः शांत्या मेव तं प्रतिष्ठाया मंततः प्रति तिष्ठंति प्रतितिष्ठ
 तिय एवं वेदयेनं चैवं विधाने तद्वोता शंसति ॥३॥ वायवाया हि दर्शिते मे
 सोमा अरं कृता इतहा अहरं यजमानाय च देवेभ्यश्च वारं हास्मा एतदह
 ३३९

आरण्य

॥४॥

र्भवतिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सतीन्द्रवायूदमे सुता आया
 तमुपनिष्कृतमिति यद्वे निष्कृतं तत्संस्कृतं माहास्यं द्रवायू संस्कृतं गच्छतो य
 एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति मित्रं हुवे पूतदंक्षं धियं एता चीसा
 धंतेति वाग्वेधीर्घृता चीवाचमे वास्मिंस्तद्धातिय एवं वेदयेषां चैवं वि
 द्वानेतद्दोतां सत्यश्विनायज्वरीरिष इत्यन्ने वा इषोन्ताद्यस्यावरुध्यो आ
 यातं रुद्रवर्त्तनी इत्याहास्याश्विनो यज्ञं गच्छतो य एवं वेदयेषां चैवं विद्वाने
 तद्दोतां सतीन्द्राया हि चित्रज्ञानविद्राया हि धियेषित इन्द्राया हि तनुजा
 न इत्याद्याद्याहीति शंसत्याहास्यं द्रायज्ञं गच्छतिय एवं वेदयेषां चैवं वि

॥४॥

द्वानेतद्दोतां सत्यो मासश्च वर्षणी धृतो विश्वे देवास आगतेत्याहास्य
 विश्वे देवा हवंगच्छतिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति द्वाश्वं
 सोदाश्रुषः सुतमिति यदाह ददुषो ददुषः सुतमित्येव तदाह ददति हास्मेतं
 कामं देवाय काम एतच्छंसतिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति
 पावकानः सरस्वती यज्ञं वष्पुधिया वसुरिति वाग्वेधिया वसुर्वाचमे वास्मि
 स्तद्धातिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति यज्ञं वष्पुधितियदाह
 यज्ञं वहत्वित्येव तदाह ताः पराग्वचनेनैकविंशतिर्भवत्येकविंशत्यं पुरुषो
 दशहस्त्या अंगुलयो दशपाद्या आत्मैकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशसं

आरण्य॥

॥५॥

स्फुरते तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमया पंचविंशतिर्नवतिर्पंचविंश आत्मा पंच
 विंशः प्रजापतिर्देवहस्या अंगुलयो दशपाद्या वा ऊरुद्वौ बाह्वौ आक्षेव पंच
 विंशस्तमिममात्मानं पंचविंशं संस्फुरते ओ पंचविंशं वा एतदहः पंचविंश
 एतस्याङ्गस्तोमस्तत्समेन समं प्रतिपद्यते तस्मादि एव पंचविंशतिर्नव
 तिर्नवतिः ॥ इति प्रथमारण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ रामा ओम् ॥ आत्मारथं
 यथा तयद्दहं वसो सुतमंधति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरा वैकाहिको
 रूपसमृद्धौ बहु वा एतस्मिन् न हति किंच किंच वारणं क्रियते शास्या एव शां
 तिर्वै प्रतिष्ठेकाहः शांत्या मेव तत्प्रतिष्ठाया मंततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठति ॥ ५ ॥

य एव वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्देवातां संतीर्त्तने दीय एहि हि प्रसूतिराशची
 भिर्यत उस्थित इत्युस्थं वातदहं रूपं वद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं प्रेतु ब्रह्म
 णस्पतिरुष्ठावीरमिति वीरवद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं मुनिष्ठ ब्रह्मणस्पति सु
 वीर्यमिति वीर्यवद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं प्रनूने ब्रह्मणस्पति मंत्रं वदस्यु
 ष्यमिदं वा एतदहं रूपं वद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं मग्निर्नेता सवृ
 त्रहेति वार्त्रमिन्द्ररूपं मेद्रमेतदहरेतस्याङ्गोरूपं त्वंसो मक्रतुजिः सुक्रतु
 र्भृत्स्ववृषा वृषत्वेभिर्महितेति वृषण्वदा इन्द्रस्य रूपं मेद्रमेतदहरेतस्याङ्गो
 रूपं पिबन्त्यपोत्यन्तमिहे विनयंति वाजिनमिति वाजिमदा इन्द्रस्य रूपं मेद्र

आरण्य०

॥ ६ ॥

मेतदहरेतस्याङ्गोरूपमथोऽतुं दुहंति स्तनयंतमक्षितमिति स्तनयद्वाङ्
द्रस्य रूपं मेद्रमेतदहरेतस्याङ्गोरूपं प्रवदं दायवहत इति यद्वैवहतं नम
हं नम हद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं हद्रुद्विद्वयगायतेति यद्वैवहतं नम ह
नम हद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं नकिः सुदासोरथं पर्यासनरीरमदि
ति पर्यस्तवद्रांतिमद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं सर्वान्प्रगाथां छंसति सर्व
षामङ्गामात्यैः सर्वेषामुभया नो सर्वेषां पृष्ठा नो सर्वेषां शस्त्राणां सर्वेषां
प्रउगाणां सर्वेषां सवनानां ॥ १ ॥ ५ ॥ असत्सु मेजरितः सान्निवेगः सत्य
व्रुतमिति शंसति सत्यं वा एतहः सत्यवद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं त ॥ ६ ॥

दुवासुक्रं ब्रह्मवैवसुक्रं ब्रह्मेतदहं ब्रह्मणैव तद्रहस्यप्रतिपद्यते तदाहुर
धकस्माद्वासुक्रेणैतन्नरुत्वतीयं प्रतिपद्यत इति न ह वा एतन्नोवसुक्रं नि
रुत्वतीयमुदयछन्नविद्याचेति तस्माद्वासुक्रेणैव तन्नरुत्वतीयं प्रतिपद्य
ते तदनिरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्यनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतेरात्यैः स
कृदिदं निराहते नैन्द्राद्रूपान्नप्रच्यवते पिबा सोममभिधमुग्रतर्द इति शंस
त्यर्वगवामहिगृणानद्रेति महद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं तदुन्नारदा
जं नरदाजो हवाऋषीणां मन्त्रान्तमादीर्घजीवितमस्तपस्वितमआसस
एतेन सूक्तेन पाप्मानमपाहतं तद्यद्भारदाजं शंसति पाप्मनोपहत्या ॥ ७ ॥

आरण-
॥७॥

नृचानो दीर्घजीवीतपस्यसानीति तस्माद्भारदाजंशंसति कथाशुभास
वयसः सनीका इति शंसत्याशासते प्रतिहर्यं लुप्थं लुप्थं वा एतदहं रंध
वद्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोरूपं तदुक्तया शुभीयमेतदेसंज्ञानं संतनिसूक्तं
यक्तया शुभीयमेतेन हवा इंद्रेगस्यो मरुतस्ते समजानतं तद्यक्तया
शुभीयंशंसति संज्ञाया एव तद्वायुष्यं तद्योस्य प्रियस्यां कुर्याद्वास्य
कथाशुभीयं मरुत्वा इंद्रे वषभोरणायेति शंसती इंद्रे वषभ इति वषभवा
इंद्रे स्वरूपं मे इंद्रे मेतदहं रतस्याद्रोरूपं तदुक्ते श्वामित्रं विश्वस्य हवे मित्रं ॥ १० ॥
विश्वामित्र आसं विश्वं हास्मे मित्रं भवति य एवं वेदयेषां चैवं विद्वाने ॥ ७ ॥

तद्दोता शंसति जनिष्ठा उग्रः सह सेतुरायेति निविद्वानं मेकाहिकं रूपसमृद्धं
बहुवा एतस्मिन् न हनि किंच किंच वारं क्रियते शंत्या एव शंसति वै प्रति
ष्टेकाहः शंत्या मेव तत्प्रतिष्ठायां मततः प्रतिनिष्ठति प्रतिनिष्ठतिय एवं वेद
येषां चैवं विद्वाने तद्दोता शंसति ताः परां च नेन सप्त नवतिर्नवंति साया
नवति स्तिस्त्रस्त्रास्त्रिंशिन्या विराजो धयाः सप्ताति यंति ये वेषा प्रशंसा सा
स्यस्य तस्या एव तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमयैकशतं नवति पंचागुलयश्च
तुष्यर्वा द्वे कक्षसी शिश्वाश्च श्वांसफलकं च सापंच विंशतिः पंचविंशानीत
राणि ह्यंगानि तत्कृतमात्मैकशततमो यच्छतं तदायु रद्विंशं वीर्यं तजो यज

मान एकशततम आयुषीद्विषे वीर्ये तेजसि प्रतिष्ठितं स्तास्त्रिष्टुभमभिसे
 पद्यं ते त्रेष्टुभो हि मध्यं दिनः ॥२॥ ६॥ तदाहुः किंप्रंखस्य प्रंखत्वमित्ययं वै प्रं
 खेयो यं पवते एष ह्येषु लोकेषु प्रंखत इति तं प्रंखस्य प्रंखत्वमेकं फलकं
 स्यादित्याहुर्कधा ह्येवायं वायुः पवते स्वरूपेणेति तन्ननादृत्यं त्रीणि फ
 लकानि स्युरित्याहुस्त्रयो वा इमे त्रिवृत्तो लोका एषां रूपेणेति तन्ननाद
 रृत्यं द्वे एव स्यातां द्वौ वा इमे लोका वैद्वातमा विवदश्येते य उ एने अंतरे
 णाकाशः सांति रिश्व लोके स्तस्माद्वे एव स्यातामौ दुर्बरे स्यातामूर्ग्वअ
 न्नाद्यमुदुंबर ऊर्जो नाद्यस्यावरुध्यै मध्यत उद्भूते स्यातामध्यतो वै प्र

सां॥

॥८॥

जा अन्नं धिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दध्यात्पुनर्यो रज्ज
 वो न वंति दक्षिणाश्वसव्याश्च दक्षिणा वा एकेषां पशूनां रज्जवः सव्या
 एकेषां तद्यदुन्नयो रज्जवो न वंत्युन्नयेषां पशूनामास्येदार्थः स्युर्दन्तो
 वा ओषधीनां मपहत पाप्मांस्तस्मादार्थः स्युः ॥७॥ ३॥ अरतिमात्र उप
 रिश्वमेः प्रंखस्यादित्याहुर्तावता वै स्वर्गलोकः संमिता इति तन्नना
 दृत्यं प्रादेशमात्रे स्यादित्याहुर्तावता वै प्राणाः संमिता इति तन्ननाद
 रृत्यं मुष्टिमात्रे स्यादित्याहुर्तावता वै सर्वमन्नाद्यं क्रियते एतावता सर्वमन्नाद्य
 मन्निपन्ने तस्मान्मुष्टिमात्र एव स्यात्पुरस्तात्प्रत्यं वै प्रंखमधिरोहेदि

त्याहुं रेतस्य रूपेण घटपतिं पुरस्ताद्व्येषदमं लोकां न्यत्यङ्घ्रिरो
 हतीति तत्तन्नादृत्यैतिर्यंचमधिरोहेदित्याहुस्तिर्यंचवाअश्वमधिरो
 हंति ते नो सर्वाकामानवाप्रवामेति तत्तन्नादृत्यमन्वेचमधिरोहेदित्याहु
 रनूचीवैनावमधिरोहंति नोर्वैषास्वर्गयाणीयस्त्रैखइति तस्मादन्वेच
 मेवाधिरोहेच्छुबुकेनोपस्य शोछुकोहैव वृक्षमधिरोहति स उवयसा
 मन्नादत्तमइति तस्माच्छुबुकेनोपस्य शोक्षाहुन्यामधिरोहेदं देवस्येनो
 वयांस्यभिनिविशत एवं वृक्षं स उवयसा वीर्यवन्नमइति तस्माद्वा
 हुन्यामधिरोहेदस्ये पादोच्छिद्यान्नेदस्ये प्रतिष्ठाया उच्छिद्याइति ॥ ७ ॥

॥ सां॥

॥ ७ ॥

प्रेखं होताधिरोहंत्योदुंबरीमासंदीमुक्ताता वृषावेप्रेखोयोषासंदीतन्मि
 थुनं मिथुनमेवंतदुक्थमुखे करोति प्रजात्ये प्रजायते प्रजयापशुभिर्ये
 वं वेदां धानं वै प्रेखः श्रीरासं द्यं न चैव तं छियं चान्धधिरोहतो वृसीहेत्रिका
 समधिरोहंति स ब्रह्मकाः समुत्सृज्य वाओषधि वनस्य तयः फले गृहंति
 तद्यदेतस्मिन्नहनि सर्वशः समधिरोहंतीषमेव तर्जुमन्नाद्यमधिरोहंत्य
 जीन्ताद्यस्यावरुध्ये वषट्कृत्या वरोहेदित्याहुस्तत्तन्नादृत्यमकृतावेसापचि
 त्तिर्यमपश्यते करोति निगृह्य नक्षमवरोहेदित्याहुस्तत्तन्नादृत्यमकृतावे

सापचिर्तिर्यामध्यष्टायकरोति प्रतिख्याय नक्षमवरोहे देवावा अपचि
 ति र्यापच्यते करोति तस्मात्प्रतिख्यायेव नक्षमवरोहे त्साङ्वरोहे त्साज्वे
 देवरेत संप्रजायते तस्मात्साङ्वरोहे देवरोहे त्साङ्वरोहे त्साज्वे
 के द्वितीयो ध्यायः ॥ रामः ॐ म ॥ हिंकारेणेतदहः प्रतिपद्यते त्यादुर्ब्रह्मवे
 हिंकारो ब्रह्मेतदहर्ब्रह्मणेव तद्ब्रह्म प्रतिपद्यते य एवं वेद य देव हिंकारे
 ण प्रतिपद्यता ३३ यथा वै हिंकारो योषर्त्तन्मिथुनं मिथुनमेव तदुत्थमुत्वे सा ॥
 करोति प्रजापते प्रजायते प्रजया पशुभिर्निर्य एवं वेद य देव हिंकारेण प्रति

पद्यता ३३ यथा वा अत्रिरेवं ब्रह्मणो हिंकारो यदे किंचान्निया निति त
 त्सत्यस्यैवेन तृणस्यैव यं कामं कामयते हिंकारेण न्यैवेन तृणान्निय एवं
 वेद य देव हिंकारेण प्रतिपद्यता ३३ वाचो वा एषा व्यावृत्तिर्देव्यै च मानुष्यै
 चैव हिंकारः स यद्विकृत्य प्रतिपद्यते वाचमेव तद्यावर्त्तयति देवी च मा
 नुषी च ॥ १० ॥ तदाहः केतस्याङ्कः प्रतिपदिति मनश्च वाक्चेति ब्रह्मा त्स वै
 न्यस्मिन् कामाः श्रिताः सर्वानन्या कामा दुहे मनसि वे सर्वे कामाः श्रिता म
 नसा हि सर्वा कामा न्ध्यायति सर्वे हास्मिन् कामाः श्रयंते य एवं वेद वा

॥ २२ ॥

॥सां व्॥

49911

रं देकाक्षरद्व्यक्षरांततेतितातेतितैवैतकुमारः प्रथमवादीवाचं व्याहरं
त्येकाक्षरद्व्यक्षरांततेतितातेतितैवैतत्तत्वत्यावाचाप्रतिपद्येतैतदु-
क्तमृषिणा ब्रह्मसूते प्रथमं वाचो अग्रमित्येतध्येव प्रथमं वाचो अग्रं य-
त्स्मिरतनामध्ये दधाना इति वाचा हि नाम ध्यानिधीयंते यदेषां श्रेष्ठं
यद रिप्रमासीदित्येतध्येव श्रेष्ठमेतद रिप्रं प्रेणानिर्देशानिहितं गुहा विरि-
तीदिमुहगुहाध्यात्ममिमांसिवताम् अदउआवि रधिदेव तमित्येतत्तदुक्तं न व-
ति ॥ १३ ॥ नदिदा स च उवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्येतैतद्वाच उवनेषु

आरण्य

॥१२॥

ज्येष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृणा इत्यतो द्वेष जात उग्रस्त्वेष नृणाः सद्यो ज
 ज्ञानो निरिणातिशत्रु निति सद्यो द्वेष जातः पाप्मानमपाहता नुयं विश्वम
 इत्युमा इति भूतानि वै विश्व उमास्त एनमनुमदं तु दगा दुदगा इति वा
 वृधानः शवसा भूयो जा इत्येष वै वारुधानः शवसा भूयो जाः शत्रुदीसा
 यन्नियमं दधातीति सर्वं ह्येतस्माद्दीनाया व्यनच्च व्यनच्च सस्तीति यच्च प्रा
 णियच्चा प्राणकमित्येव तदाह संतेन वंत प्रचतामं दधिति तव सर्वं वश इत्ये
 व तदाह त्वेक तुमपि वृजंति विश्व इति त्वयीमानि सर्वाणि भूतानि सर्वा

॥सां॥

॥१२॥

णिमतां सर्वं क्रतवोपि वृजंतीत्येव तदाह द्विर्दत्ते त्रिर्भवत्युमा इति दोवे
 संतो मिथुनौ प्रजायेते प्रजाये प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद स्वादो
 स्वादीयः स्वादुना सृजा समिति मिथुनं वे स्वादु प्रजा स्वादु मिथुने नैव त
 त्रजा संसृजत्यदः सुमधुमधुना भ्रियो धीरिति मिथुनं वै मधु प्रजामधु
 मिथुने नैव तत्प्रजामभ्रियुध्यति तदुक्तं ऋषिणा स्वायत्तं तन्वा मेरयेतेत्य
 स्यां शारीर्यामि मां छंदो मयीमित्येव तदाह ध्यात नूरेव तन्वा अस्त भेष
 जमित्यस्य शारीर्यादयं छंदो मयीत्येव तदाह तस्ये ग्रान्यथा वक्ष्यतां

॥आरण॥
॥१३॥

सागायत्रीयान्येकादशसात्रिष्टुब्धानि द्वादशसाजगत्संथयानि द्वादशसावि
रांद्वात्रिंशेषु त्रिषु छंदः सुप्रतिष्ठिता पुरुष इति त्र्यक्षरं स उ विराज्येता नैवा
व सर्वणि छंदं सियान्येता नि विराड्दुर्गं तु र्थान्येव मुहैवेवं विदुष एतदहं
सर्वे श्रद्धोभिः प्रतिपन्नं भवति ॥१२॥ तान देन विहरति पुरुषो वेन दंस्त
स्मात्पुरुषो वदंस्त सर्वः संनदती वनं देव ओदती नामिती ॥३॥ आपो वा ओ
दत्यो या दिव्यास्ताहीदं सर्वं मुदं त्यापो वा ओदत्यो या मुख्यास्ताहीदं सर्वं
मन्नाद्यमुदंति तदं यो युवती नामिती ॥४॥ आपो वा वयो युवत्यो या अंत

॥सां॥
॥१३॥

रिख्यास्ताहिपोऽयंत इवापो वा वयो युवत्यो याः स्वेदते नाहिसरी स्यं
त इव पतिवो अघ्यानामिती ॥५॥ आपो वा अघ्याया अग्नेर्धूमाज्जायंते
आपो वा अघ्यायाः शिश्रास्त्रस्यंते धेनूनामिषु ध्यसीती ॥६॥ आपो वा
वधेनवस्ताहीदं सर्वं धिन्वती धुध्यसीतियदाहं पतीयसीत्येव तदाहं त्रि
ष्टुभं चानुष्टुभं च विरहति वृषा वै त्रिष्टुब्धा षानुष्टुभं तन्मिथुनं तस्मा
दपि पुरुषा जायां विलोक्य तन्मिवात्मानं मन्यते तास्त्रिः प्रथमया पंच
विंशतिर्नवंति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्दशहस्या अंगुल

आरण्य

॥१४॥

योदशपाद्या द्वाऊरूहो बाहू आत्मेव पंचविंशस्तमिममात्मानं पंचविंशं
सेस्कुरुते धौ पंचविंशं वा एतदहः पंचविंश एतस्याद्रूस्तोमस्तत्समे
नसमं प्रतिपद्यते तस्मादेव पंचविंशतिर्भवति ॥१३॥ तदिति प्रतिप
द्यते तत्तदिति वा अन्नमन्नमेव तदग्निप्रतिपद्यते एतां वा वप्रज्ञापतिः
प्रथमं वाचं व्याहरं देवाक्षरद्यक्षरांततेति तातेति तथैवैतत्कुमारः
प्रथमवादी वाचं व्याहृत्यैकाक्षरद्यक्षरांततेति तातेति तथैवैतत्तत्तव
त्यावाचा प्रतिपद्यते तदुक्तम्विणा बृहस्पतिप्रथमं वाचो अग्रमित्येत ॥१४॥ सां० ॥

येव प्रथमं वाचो अग्रं यत्प्रेरतनामधेयं दधाना इति वाचा हि नाम
धेया निधीयते यद्देवांश्चैष्टयदरिप्रमासीदित्येतथैव श्रेष्ठमेतदग्नि
प्रप्रेणा तद्देवां निहितं गुहा विरितीदमुहगुहा ध्यात्ममिमादेवता अ
दुआ विरधि देवतमित्येतद्दुक्तं भवति ॥१४॥ तदिदं सन्नुवनेषु ज्ये
ष्ठमिति प्रतिपद्यते यद्देव्येष्टं तन्महन्महद्द्रूपसमृद्धमेतस्याद्रू
पतां सुते कीर्तिमघवन्महितेति महद्द्रूपसमृद्धमेतस्याद्रू रूपं
यद्वावृधे वीर्यायेति वीर्यवद्द्रूपसमृद्धमेतस्याद्रू रूपं नृणां मुत्वा

॥आर०॥

॥१५॥

तमंगीर्निस्सुधे रित्युत्थं वा एतदहंस्सुधे वद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोस्सु
पंन्यूनाक्षरेप्रथमपदेविहरतिन्यूनेवैरेतः सिच्यतेन्यूनेप्राणान्यू
तेनाद्यप्रतिष्ठितमेतेषाकामानामवरुध्योएतान्कामानवरुधेय
एववेददशाक्षरेनवतउन्नयोरन्नाद्ययोरुपास्त्रियच्चपदद्यच्चापा
दकमित्यष्टादशाष्टादशाक्षराणिभवन्तियानिदशानवप्राणाओत्ते
वदशमःसामनःसंस्क्रतिरष्टावष्टाउद्यतेश्रुतेयद्यक्कामयतेयए
ववेद॥१५॥ तानदेनविहरतिप्राणोवैनदस्तस्मात्प्राणो नदस्तसर्वःस

सा३॥

॥१५॥

नदतीवनदंवओदती नामितीउत्सिगक्षरेर्नवल्यनुकुप्पादे रायु
वीउत्सिग्वानुकुपतदस्मिन्नायुश्ववाचंचदधातितास्त्रिःप्रथमयापं
चविंशतिर्भवतिपंचविंशआत्मापंचविंशःप्रजापतिर्दशहस्याअंगुल
योदशपाद्याद्वाऊरुहोबाह्वाओत्मेवपंचविंशस्तमिममात्मानंपंचवि
शंसंस्क्रुरुतेथोपंचविंशवाएतदहःपंचविंशएतस्याद्गोस्सोमस्तत्स
मेनसमंप्रतिपद्यतेतस्मादेवपंचविंशतिर्भवतीत्यध्यात्मंपंचवि
शोथाधिदेवतंचक्षुःश्रोत्रंमनोवाक्प्राणस्ताएताःपंचदेवताइमंवि

षाः पुरुषं पंचो हे वै ता देवता अग्रं विष्टः पुरुषः सोत्रा लोमन्य आनखे
 न्यः सर्वः सांग आप्य ते तस्मात्सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकान्य आप्तान्ये
 कजायंते तदुक्तमृषिणा सहस्रधा पंचदशान्युस्थेति पंच हि दशतोत्र
 वेति यावद्द्यावा पृथिवी तावदिन्द्र इति यावती वेद्यावा पृथिवी तावाना
 त्मा सहस्रधामहिमानः सहस्रमिह संस्था न्येव तदनुमदतिमहयति या
 वद्ब्रह्म विहितं तावती वागिति यत्र हक्कच ब्रह्म तदग्नियत्र वा वाक् तद्वा
 ब्रह्मेत्येतत्तदुक्तं न वत्येषां वा एषां सूक्तानां न वचं प्रथमं न वचै प्राणाः ॥१६॥

प्राणानां कुर्येष्वृचं न वति षड्वा क्रतव क्रतुना मात्ये पंच च न वति
 पंच पदापङ्क्तिः पङ्क्तिर्वा अन्नमन्नाद्यस्यावरुध्यैतच्च न वति त्रयो वा इमे
 त्रिवृत्तो लोका एषामेव लोकानामग्निजिह्वेता अग्निसंपद्यंते ब्रह्मतीर्क्षे
 मृतं देव लोकं मे ष आत्मेव मुं हे वै वा विदेत ये वसं पदामृतमेवात्मानम
 ग्निसं न वति सं न वति ॥ ८ ॥ १६ ॥ इति प्रथमारण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥
 राम ॥ ॐ म अथ सूदरोहाः प्राणो वै सूदरोहाः प्राणेन पर्वणि सं दधा
 त्यथा तो ग्रीवास्ता आचक्षते यथा छंदसमुल्लिह इत्यथ सूदरोहाः प्रा

आरण०॥

॥१७॥

लोवेसूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधात्यथातः शिरस्त जायत्रीषु न वं
त्यग्रं वै छंदसो गायत्र्यग्रमंगानां शिरस्तदर्कवतीषु न वं त्यग्निर्वी अर्क
स्तान्न वंति न व कपालं वै शिरो दशमी शंसति त्वक्केशा इत्येव सान्न वं त्य
थो स्तोमातिशंसनाया एव तोत्रिवृच्च स्तोमो न वं तो गायत्रं च छंद एत
यो वै स्तोम छंदसोऽप्रजातिमनुसर्वमिदं प्रजायते यद्विदं किंच प्रजा
त्ये प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदांथसूददोहाः प्राणे वेसूददोहाः
प्राणेन पर्वणि संदधात्यथातो विजवस्ता विराजो न वंति न स्मात्युरु ॥१७॥

* प्राणे वेसूददोहाः ३

षः पुरुषमाह विवा अस्मा सुशतं सिंघ्री वा वै धारयसीति स्तनमानं
वाध द्वादुताः संवाक्कृतमाः सत्योन्नतमां प्रत्यच्यंते न हि विराळन्तमुवीर्य
मथसूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधाति ॥१७॥ अथातो दक्षिणः
पक्षः सोयं लोकः सोयमग्निः सा वाक्कद्रुधतरं सवसिष्ठस्तछ तंतानि
षड्वीर्यणि न वंति संपात एव कामानामभ्यास्ये प्रतिष्ठित्या अन्नाद्याय पं
क्तिरथसूददोहाः प्राणे वेसूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधात्यथातः
ततः पक्षः सोसोलोकः सोसा वादित्यस्तन्मनस्तद्वहत्स भरद्वाजस्तछ

तं तानि षड्वीर्याणि भवन्ति संपात एव कामानामभ्यास्येति प्रतिष्ठित्या अ
 न्नाद्याय पक्षिस्तादृशानातिरिक्तो भवतो वृषावेव हृद्यो पारथं तरमिति
 रिक्तं वै पुंसो न्यूनं स्त्रिये तस्मादनातिरिक्तो भवन्तीति एकेन ह वै पत्रे
 ण सुपर्णस्योत्तरः पक्षो ज्यायास्तस्मादेकयर्ची उत्तरः पक्षो नूयान् नय
 त्यथ सूदहो हाः प्राणो वेसूदहो हाः प्राणेन पर्वाणि सं दधात्यथातः
 पुच्छं ता एकविंशतिर्द्विपदा नवं स्यैकविंशतिर्हीमानि प्रत्यंचि सुपर्ण
 स्य पत्राणि नवं स्यैकविंशो वेस्तो मानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा पुच्छं वय ॥१८॥

सां द्वाविंशीं शंसति प्रतिष्ठु योरेव तद्रूपं क्रियते तस्मात्सर्वाणि वयांसि पु
 छेन प्रतितिष्ठन्ति पुच्छेनैव प्रतिष्ठायास्तर्तति प्रतिष्ठा हि पुच्छं स एष ह्यभ्या
 दशिनी न्यां विराडभ्यामनया द्विविंश्यां द्विपदयो रयं पुरुषः प्रतिष्ठित
 स्तस्य यत्सुपर्ण रूपं तदस्य कामानामभ्यास्यो अथ यत्पुरुष रूपं त
 दस्य श्रिये यशसे न्नाद्याया पचित्या अथ सूदहो हा अथ धाया थसू
 दहो हा वृषावे सूदहो हा योषा धाया तदुभयतः सूदहो हा सा धाया
 परिशंसति तस्माद्यो रितः सिक्तं सदेकता मेवाप्येति योषा मेवाभ्यत

आरल-॥
॥१९॥

आज्ञानाद्विषातः प्रज्ञानात्तस्मादेनामत्रांसति ॥२॥१८॥ गायत्रीत्
चाशीतिशंसत्ययं वे लोको गायत्री तृचाशीतिर्यदेवास्मिंश्चोके यशो
यन्म होयन्मिधुनं यदन्नाद्यया पचितिस्तदश्रुवेतदा प्रवानि। तदव
रुणधेतन्मे सदित्यथ स्रददोहाः प्राणो वे स्रददोहाः प्राणेनेमं लोकं सं
तनोति बार्हती तृचाशीतिशंसत्यं तरिक्षलोको वे बार्हती तृचाशी
तिर्यदेवा तरिक्षलोके यशो यन्म होयन्मिधुनं यदन्नाद्यया पचिति
स्तदश्रुवेतदा प्रवानि। तदवरुणधेतन्मे सदित्यथ स्रददोहाः प्राणो ॥१९॥

वे स्रददोहाः प्राणेनां तरिक्षलोकं संतनोत्योऽस्मिंही तृचाशीतिशंस
त्यसो वे लोको यो रोऽस्मिंही तृचाशीतिर्यदेवा मुष्मिलोके यशो यन्म
होयन्मिधुनं यदन्नाद्यया पचितिर्यदेवानां देवं तदश्रुवेतदा प्रवा
नि ॥ तदवरुणधेतन्मे सदित्यथ स्रददोहाः प्राणो वे स्रददोहाः प्राणे
नामुं लोकं संतनोति संतनोति ॥३॥१९॥ इति प्रथमारण्यके चतुर्थो
ध्यायः ॥ शम् आम्। वशं शंसति वशे मइदं सर्वमसदिति ता एका
विंशतिर्नवंत्येकविंशतिर्हिता अंतरुदरे विकृतयोथो ए कविंशो वे

आरणा०
॥२०॥

स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठोदरमन्नाद्यानां ताविच्छंदसो न वंति विशुद्रमि
ववा अंत स्य मणीय इव च स्तुवीय इव च ताः प्रणा वच्छंदस्कारं यथो
पपादंशं सति यथोपपादमिव वा अंतस्य द्रसीय इव च द्राचीय इव च
धसूदहोहाः प्राणो वै सूदहोहाः प्राणेन पर्वाणि संस्थातितामत्रोत्तज
ति द्वादशकृत्यः शस्त्राद्वादशविधा वा इमे प्राणाः सप्तशीर्षण्यो दोस्त
न्योत्रयो वां चोत्रवे प्राणा आप्येते त्रसंस्क्रियंते तस्मादेनामत्रोत्तज
तींद्राग्नीयुवं सुन इत्येद्राग्ना ऊरु उर्वशीवे प्रतिष्ठेताः षट्पदान वंति ॥ २० ॥

प्रतिष्ठाया एव हि प्रतिष्ठो वै पुरुषं श्वतुष्पाराः पशवो यजमानमेव त
द्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति द्वितीया सप्तपदान वंति तां गा
यत्री चानुष्टुभं च करोति ब्रह्मवेगायत्री वागनुष्टुभं ह्रस्वो वत हाचं सं
स्थाति त्रिष्टुभं मेततः शंसति वीर्यं वे त्रिष्टुभं वीर्येण वत स्य श्रूयं रिगच्छति
तस्मात्पशवो वीर्यमनु प्रतिष्ठंते इर्यं तां चैवा न्युस्थानं च ॥ ११ ॥ २० ॥ प्रवोमहे
महमानायां धस इत्येद्रा निष्केवल्ये निविदं दधाति प्रत्यक्षा ध्येव तदात्मन्वीर्यं
धनेतास्त्रिष्टुभं गत्यो न वंति तदा दुरथकस्मात्त्रिष्टुभं गतीषु निविदं दधा

आरणा

॥२१॥

तीतिनहवाएतस्याङ्गकंछेरोनिविदंशधारनविद्याचेति तस्मात्रिष्टुप
जगतीषुनिविदंशधार्तिनदेतदहस्त्रिनिविकंविद्यादशोनिविदालखिल्य
निविन्निविदेवनिविदेवमेनानिनिविकंविद्यादथस्त्रेवनेनवायोन्मधा
यिचाकन्याजातएवप्रथमोभनस्वानिति तयोरस्येनसमस्ययदसम
नीषादत्येनाद्यस्यावरुध्यैअथावपनमेतैजंतरेणंद्रीणांदशतीनात्रिष्टु
जगतीनांवृहतीसंपन्तानांयावतीरावपेतैतावंसूध्वमायुषोवर्षाणि
जीवंत्येतैर्देवावपनेनायुरायंतैप्रजामेपशवोर्जयन्नितित्वेवसजनी
यमनुशंसतिताश्च्यंशंसतिस्वस्त्ययनंवैताश्च्यंस्वस्तितायेस्वस्त्यय ॥२१॥

नमेवतकुरुतेएकपदंशंसत्येकद्येदंसर्वमसानीत्यथोसर्वंछेदस्कृति
माप्रवानीतींद्रविश्वाअवीवृधन्नितिपदानुषंगास्ताःसप्तानुषजतिस
प्तवेशीर्षम्राणाःशीर्षन्नेवतप्राणांदधाल्यष्टमीन्नानुषजतिवागष्टमी
नेन्मेवाकंप्राणैरनुषक्तासदिति तस्मादुसावाकसमानायतनाप्राणेः
सत्यननुषक्ताविराजःशंसत्यन्तैवैविराजोन्नाद्यस्यावरुध्यैवासिष्ठेन
परिदधातिवसिष्ठासानीत्येषस्तोमोमहउग्रायवाहूतिमहदत्यारू
पसमृद्धयाधुरीवात्योनवाजयन्तधाधीत्यंतोवैधूरंतैतदहरेत

आशु॥

॥२२॥

स्याद्गोरूपमिंद्रत्वायमर्कइंद्रवस्तुनामित्यर्कवत्त्वरूपसमृद्ध्यादिवी
वद्यामधिनःश्रोमतेधाइतित्रयेहकचब्रह्मण्यावागुद्यतेतद्वास्यकी
र्त्तिर्नवतिथेत्रेवविज्ञानेतयापरिद्धातितस्मादेवंविज्ञानेतयेवपरिद्ध्या
त्॥२॥२॥तस्यवितुर्दलीमहेद्यानोदेवसवितरिति वैश्वदेवस्यप्रतिप
दनुचरैर्वैकाहिकोरूपसमृद्धौबहुवाएतस्मिन्नहनिक्किचक्किचवा
रलंक्रियतेशांत्याएवशांतिवैप्रतिष्ठेकाहःशांत्यामेवतत्प्रतिष्ठाया
मंततःप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएवंवेदयेषांचैवंविज्ञानेतद्दोता

॥२२॥

शंसति तदेवस्यसवितुर्वार्यमहदितिसावित्रमंतोवैमहदंतएतदह
रेतस्याद्गोरूपंकतरापूर्वाकतरा परायोरितिद्यावापृथिवीयंसमा
नोदर्कसमानोदर्कवोएतदहरेतस्याद्गोरूपमनश्वोज्ञातोअनभी
शुरुदथइत्यानंवरथस्त्रिचक्रइतियदेतन्निवतंतोवैत्रिवदंत
एतदहरेतस्याद्गोरूपमस्यवामस्यपलितस्यहोतुरिति वैश्वदेवं
द्वरूपं बहुरूपं वोएतदहरेतस्याद्गोरूपं गोरीर्मिमायसलिलानित
क्षतीत्येतदंतमानो नद्राः क्रतवोयंतु विश्वतइति वैश्वदेवं निविज्ञान

॥ आरणा ॥ भेकाहिकं रूपसमृद्धं बहुवा एतस्मिन् न ह नि किंच किंच वारणं क्रियते शा
 ॥ २३ ॥ त्या एव शांतिर्वै प्रतिष्ठे काहः शांत्यामेव तत्प्रतिष्ठायां ततः प्रतितिष्ठति प्र
 तितिष्ठति य एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्भोतां सति वै श्वानराय धिषणा
 मृता वृध इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदं तो वै धिषणां त एतदहरेतस्याह्नोरू
 पं प्रयज्य वो मरुतो भ्राजदृष्टय इति मारुतं समानोदकं समानोदकं वा
 एतदहरेतस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवाम सोममिति जातवेदस्यां पु
 रस्तात्सक्तस्य शांतिस्वस्थ्ययनं वै जातवेदस्याः स्वस्तिताये स्वस्थ्य ॥ २३ ॥

यनमेव तत्कुरुते इमं स्तोममर्हते जातवेदस इति जातवेदस्य समा
 तोदकं समानोदकं वा एतदहरेतस्याह्नोरूपमह्नोरूपं ॥ २३ ॥ इति
 प्रथमारण्यके पंचमोऽध्यायः ॥ प्रथमारण्यः समाप्तः ॥ राम ओम् ॥ एष
 पंथा एतत्कर्म ते द्वे तत्सत्यं तस्मान्न प्रमाद्ये तन्नातीयान्न ह्यत्याय
 न्मूर्खे यित्यायं स्ते परावभूवुस्तदुक्तमृषिणा प्रजा हतिस्त्रो अत्यायमी
 युर्न्य १ न्या अर्कमजितो विविश्रो बृहदतस्त्रो भुवनेष्वतः पवमानो
 हरित आ विवेशेति प्रजा हतिस्त्रो अत्यायमी युरिति यावेता इमाः प्र

जास्तिस्त्रोअत्यायमा यंस्तानीमानिवयांसि वंगावगधाश्चेरपादान्यन्या
अर्कमन्त्रितोविविश्रुतिताइमाः प्रजाअर्कमन्त्रितोनिविष्टा इममेवाग्नि
बृहद्वतस्त्रोभुवनेष्वतरित्यदउएवबृहद्वुवनेष्वत रसावादित्यप्रवमा
नोहरितआविवेशेतिवायुरेवपवमानोदिशोहरितआविष्टः ॥ १ ॥ २३ ॥
उत्थमुत्थमिति वै प्रजावदंति तदिदमेवोत्थमियमेव पृथिवी तोहीदं
सर्वमुन्निष्ठतियदिदं किंच तस्याग्निरर्केन मशीतयो न्नहीदं सर्वम
भ्रुते तं रिक्षमेवोत्थमं तं रिक्षं वा अनुपतंत्यं तं रिक्षमनुधावयंति तस्य ॥ २४ ॥

वायुरर्केन मशीतयो न्नहीदं सर्वमभ्रुते सावेवद्योत्थममुतः प्रहा
नाहीदं सर्वमुन्निष्ठतियदिदं किंच तस्यासावादित्योर्केन मशीतयो
न्नहीदं सर्वमभ्रुत इत्यग्निदेवतमथाध्यात्मं पुरुष एवोत्थमयमे
वमहान्प्रजापतिरहमुत्थमस्मीति विद्या तस्य सुखमेवोत्थमं यथा पृ
थिवी तथा तस्य वागर्केन मशीतयो न्नहीदं सर्वमभ्रुते नासिके एवो
त्थमं यथा तं रिक्षं तथा तस्य प्राणोर्केन मशीतयो न्नहीदं सर्वमभ्रुते तं
देतद्रक्षस्य विष्टपं यदेतन्नासिके ये विनतमिव ललाटमेवोत्थमं यथा

आरंभः०॥

॥ २५ ॥

द्योस्तथा तस्य च धुरको नमशीतयो न्नि न ही दे सर्वमभुते समानमशी
तयो ध्यात्संचाधि देव तंचान्मेवा न्नि न हीमानि सर्वाणि भूतानि सम
नेती अन्नेनेमं लोकं जयत्यन्नेनामुं तस्मात्समानमशीतयो ध्यात्संचा
धि देव तंचान्मेवा तदिदमन्नमन्नादमियमेव पृथिवी तो ही दे सर्वमु
न्निष्ठति यदिदं किंच यदु किंचेदं प्रेती ३३ तदसौ सर्वमन्नियदु किंचातः
प्रेती ३३ तदियं सर्वमन्नि सेयमित्याद्या च्यता ह वा आद्यो भवति न तस्ये
शेयन्नाद्याद्ये हेनन्नाद्युः ॥ २५ ॥ अथातोरेतसः स्थितिः प्रजापतेर ॥ २५ ॥

तो देवा देवानां रे तो वर्ष वर्षस्य रे त ओषधय ओषधीनां रे तो न्नमन्नस्य
रे तो रे तो रे त सो रे तः प्रजाः प्रजानां रे तो हृदयं हृदयस्य रे तो मनो मनसो रे
तो वाग्वाचो रे तः कर्म तदिदं कर्म कृतमयं पुरुषो ब्रह्मणो लोकः स इरा
मयो यद्दीगमयस्तस्मादिरणमयो हिरण्यमयो हवो अमुष्मिं लोके संभव
ति हिरण्यमयः सर्वे न्यो न्ते न्यो देह शेय एव वेद ॥ ३३ ॥ २५ ॥ ते प्रपदाभ्यां
मेव प्रापद्यत ब्रह्मे रुषेय स पदाभ्यां प्रापद्यत ब्रह्मे मं पुरुषं तस्मात्प्रपदे तस्मा
त्प्रपदे इत्याचक्षते शफाः खुरा इत्यन्येषां पशूनां तद्द्वैमुदसर्पतोऽरु

॥ आरणा ॥

॥ २६ ॥

अनवतां मुखात् गीहीत्य ब्रवीत्तदुदरमनवदुर्वमे कुर्वित्य ब्रवीत्तदुदरा न
वदुदरं ब्रूतेति शार्कं राक्ष्या उपासते इदं यं ब्रूतेत्या रुणयो ब्रूहो देवता उ
डा ऊर्ध्वं त्वेवोदसर्पतं छिरो श्रयतं छिरो श्रयतं त छिरो न वत्त छिरसः य
शिरस्त्वं ता एताः शीर्षं छिर्यः श्रितां श्रुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राणः श्रयंते
स्मिच्छिर्यो य एवमेत छिरसः शिरस्त्वं वेदता अहिंसं ता ह मुखं मस्य ह
मुखं मस्मीति ता अब्रुवद्देतास्मा छरीरा दुक्रामा मंतद्यस्मिन् उक्रांत इदं
शरीरं पत्यति त दुस्थं भविष्यतीति वा गुदक्रामं देवदन्तरं न्यबन्तास्ते ॥ २६ ॥

चक्षुः उदक्रामं दं पश्यन् श्रमिबन्तास्ते वं श्रोत्रमुदक्रामं दं शृण्वन् श्रमिबन्ता
स्ते वं मन उदक्रामं नीलितं द्वा श्रमिबन्तास्ते वं १० शोध
वं प्राण उदक्रामं तत्प्राण उक्रांतं पद्यतं तदशीयता शरीरं तं छरीरम
न वत्त छरीरस्य शरीरं लं शीर्यते ह वा अस्य द्विषन्प्राणात्तद्यः पशस्य दि
षन्प्राणात्तद्यो न वतिय एव वेदता अहिंसं ते वा ह मुखं मस्य ह मु
क्थं मस्मीति ता अब्रुवद्देतास्मा छरीरं प्रविशामंतद्यस्मिन् प्रप
न्त इदं शरीरं मुत्थास्यति त दुस्थं भविष्यतीति वाक् प्राविश दशय देव
चक्षुः प्राविश दशय देव श्रोत्रं प्राविश दशय देव मनः प्राविश दशय
देव प्राणः प्राविश तत्प्राणो प्रपन्न उदतिष्ठन्त दुस्थं न वत्त देत दुस्थं ॥ ३ ॥
म

अमरण॥

॥२७॥

प्राण एव प्राण उस्थ मित्येव विद्या तदेवा अब्रुवं त्वमुस्थ मसित्वमिदं सर्वं
मसित्ववयं स्मस्त्वमस्माकमसीति तदप्येतदपिलो क्तं त्वमस्माकं
तवस्मसीति ॥४॥ २६॥ तदेवाः प्राणयंतं संप्रणीतः प्रातायतं प्रातायी
ती तस्मात्तरत्र वत्समागदिती तस्मायमत्र वदहरेव प्राणो रात्रि र्दे
पानो वाग्निश्चक्षुरसावादित्यश्चंद्रमामनो दिशः श्रोत्रं स एष प्रहि
तां संयोगो ध्यात्तमिमा देवता अदुआ विरधि देवतमित्येतत्तदुक्तं
अवैत्येतदस्मै वेतद्विद्वाना हिरण्यदन्ते दौ न तस्ये शोयं मयं न दद्यु ॥२७॥

रिति प्रहिता वा अहमध्यात्तं संयोगं निविष्टं वेदेन इतदनीशानानि हवीं
अस्मे नूतानि बलिं हरंतिय एवं वेदेन तत्सत्यं सति प्राणं स्तीत्यन्ते यमि
तत्सत्यावा दित्यस्तदेव त्रिदिविदिवै चक्षुः शृक्लं कृष्णं कनीनिके तिस
यदिह वा अपि मृषा वदति सत्यं हेवा स्योदितं नवतिय एवं मे तत्सत्य
स्य सत्यत्वं वेद ॥५॥ २७॥ तस्य वा क्तं तिर्नामानि दामानि तदस्ये देवा वा
तेत्यानामभिर्हीमभिः सर्वं सितं सर्वं हीदेनामनीं सर्वं वाचा निवदति
वदंति हवा एनं तं तिसंबदीय एवं वेदेन स्योस्मि ग्लोमानि त्वगा यत्री

आरणा॥
॥ २८ ॥

त्रिष्टुप्मांसमनुष्टुप्स्नावात्यस्त्रिजगतीपंक्तिर्मजाप्राणोबहतीसंछं
होमिश्चंनोयच्छंहोमिश्चंनैस्तस्माच्छंदासीत्याचक्षतेछादयतिहवा
एनंछंदांसिपापाकर्मणोयस्याकस्याचिदिशिकामयतेयएवमेत
च्छंदसांछंदस्ववेदतदुक्तमृचिणापश्यंगोपामित्येषवेगोपीएषही
दंसर्वंगोपार्थस्यनिपद्यमानमिति नष्टेषकदाचनसंविशत्याचप
राचपथिनिश्वरंतमिह्याचष्टेषपराचपथिनिश्वरतिससध्रीचीः
सविष्टचीर्वसानइतिसध्रीचीश्वष्टेषविष्टूचीश्ववस्तेइमाएवदिशः॥ २८ ॥

आवरीवर्त्तिभुवनेष्वंतरित्येषद्यंतर्भुवनेष्ववरीवर्त्यथोआवृतासोव
तासोनकर्तृन्निरितिसर्वेहीदंप्राणेनावृतेसोयमाकाशःप्राणेनबृहत्या
विष्टुस्तद्यथायमाकाशःप्राणेनबृहत्याविष्टुएवंसर्वाणिभूतान्या
पिपीलिकान्यःप्राणेनबृहत्याविष्टुज्जानीत्येवविद्यात॥ ६०२८ ॥ अथा
तोविभूतयोस्यपुरुषस्यतेस्यवाचासृष्टोऽपथिवीचाग्निश्चास्यामोषध
योजायंतेऽग्निरेनास्वदयतीदमाहरंतदमाहरंतैवमेतौवाचंपितरंपथि
चरतःपथिवीचाग्निश्चयावदनुपथिवीयावदन्वग्निस्तावानस्यलोको

आरण्य

॥२७॥

नवतिनास्यतावद्धोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेएथिआश्वानेश्वय
एवमेतांवाचोविन्रतिवेदप्राणोनसृष्टावैतरिक्षेचवायुश्चैतिरिक्षेवाअ
नुचरंत्यतरिक्षमनुशृण्वेतिवायुरस्मैपुण्यगंधमाबहल्येवमेतोप्राणं
पितरंपरिचरतोर्नरिक्षेचवायुश्चैत्यावदन्वैतरिक्षेयावदनुवायुस्तावा
नस्यलोकोनवतिनास्यतावद्धोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेतरिक्ष
स्यचवायोश्चैथएवमेतांप्राणस्यविन्रतिवेदचक्षुषासृष्टेद्योश्वादित्य
श्चैद्योर्हस्मैदृष्टिमन्नाद्येसंप्रयच्छत्यादित्योस्यज्योतिःप्रकाशंकरेत्येव॥२७॥

मेतोचक्षुःपितरंपरिचरतोर्द्योश्वादित्यश्चैत्यावदनुद्योर्थावदन्वादित्य
स्तावानस्यलोकोनवतिनास्यतावद्धोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेदि
वश्वादित्यस्यचैथएवमेतांचक्षुषोविन्रतिवेदश्रोत्रेणसृष्टादिशश्चंद्र
माश्चदिग्भोहेनमायंतीर्दिग्भ्योविसृणोतिचंद्रमाअस्मैपूर्वपक्षाप
रपक्षान्विचिनोतिपुण्यायकर्मणोएवमेतेश्रोत्रेपितरंपरिचरंतिदिशश्च
चंद्रमाश्चैत्यावदनुदिशोयावदनुचंद्रमास्तावानस्यलोकोनवतिनास्यता
वद्धोकोजीर्यतेयावदेतेषान्नजीर्यतेदिशांचचंद्रमसश्चैथएवमेतांश्रो

आरण्य

॥ ३० ॥

अस्य विभूतिं वेदं मनसा स्पृष्ट्वा आपश्च वरुणश्चापो हस्मिंश्च क्षींसे नमं
ते पुण्याय कर्मणे वरुणोऽस्य प्रज्ञाधर्मेण दधारे वमेते मनः पितरं परिच
रंयापश्च वरुणश्च यावदन्वापो यावदनुवरुणास्तावानस्य लोको न व
तिनास्य तावज्जोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यते पांच वरुणस्य च य ए
वमेतां मनसो विभूतिं वेदं ॥ ३० ॥ आपाः इत्याप इति तदिदमाप एवे
दं वै मूलमदस्तूलमयं पितेते पुत्रा यत्र ह कच पुत्रस्य तस्य तु यत्र वापि
तुस्तदा पुत्रस्येतत्तदुक्तं न वयेत इस्मवेत द्विद्वानाहमहिदा स एत

॥ ३० ॥

रेयं आहं मां देवेभ्यो वेदं ओम देवान् वेदेतः प्रदानाद्येतद्वतः संभृता इति स
एष गिरिश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राणं स्तेब्रश्च गिरिरित्याचक्षते गिरिति ह
वे द्विषंते पापानं ज्ञातव्यं परास्य द्विषन्त्याप्ता ज्ञातव्यो भवति य एवं वेद
स एषो सुः स एष प्राणः स एष भूतिश्चाभूतिश्च ते नृतिरिति देवा उपोसांच
क्रिरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येतहि सुप्तो नृर्नृश्रित्येव प्रश्वसित्यभूतिरित्य
सुरास्ते ह परा बभूवुर्न वत्यात्मना परास्य द्विषन्त्याप्ता ज्ञातव्यो भवति य ए
वं वेद स एष मृत्युश्चैवा मृतं च तदुक्तं मृषिणा पादुः प्राडेति स्तधया गृहीत

इत्यपानेन द्ययंयतः प्राणो न पराह नर्वत्य मर्त्यो मर्त्येनास यो निरित्येतेन
 हीदं सर्वं स यो निमर्त्य निहीमानि शरीराणि अमृतेषां देवतां तां श श्वं
 ता विष्णुर्वीनां वियंतां न्यन्यति कुर्न निचि कुंरन्यमिति निचि त्वंति हेवे
 मानि शरीराणि अमृतेषां देवतां मृतो ह वा अमुष्मि लोके संनर्वत्य मृ
 तः सर्वे ज्योत्स्नते ज्योददृशेय एवं वेदय एवं वेद ॥ ३० ॥ इति द्वितीयार
 ण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ राम उवाच ॥ एष इमं लोकं न न्या चैरुष रूपेण य
 एष तपति प्राणो वावत द न्या चैत्रा लो ह्येष य एष तपति तं न तं वर्षी एय

संतं

न्या चैत्रस्मा छतं वर्षी लो पु रुषा युषो न वेति तं य छतं वर्षी एय न्या चैत्रस्मा
 छतर्चिनस्तस्मा छतर्चिन इत्या च क्षते एतमेव संतं स इदं सर्वं मध्यतो द
 धेय दिदं किंच स य दिदं सर्वं मध्य तो द धेय दिदं किंच तस्मा न्माध्य मास्तस्मा
 न्माध्य मा इत्या च क्षते एतमेव प्राणो वै गत्सो पानो मदः स य त्प्राणो गत्सो
 पानो मदस्तस्मा कृत्स मदस्तस्मा कृत्स मद इत्या च क्षते एतमेव संतं तं स्य
 देवि श्वे मित्र मासी द्य दिदं किंच न द्य दस्ये दं वि श्वे मित्र मासी द्य दिदं किंच
 तस्मा दि श्वा मित्र स्तस्मा दि श्वा मित्र इत्या च क्षते एतमेव संतं तं देवा अ ब्रु

चैन्नयंवेनः सर्वेषां वाम इति ते यद्देवा अब्रुवन् नयंवेनः सर्वेषां वाम इति तस्मा
 द्दामदेवस्तस्माद्दामदेव इत्या चक्षते एतमेव संतं इदं सर्वं पाप्मनोत्राय तय ॥ ३१ ॥
 दिदं किंच स यदिदं सर्वं पाप्मनोत्राय तय यदिदं किंच तस्माद्द्रव्यस्तस्माद्द्रव्य
 इत्या चक्षते एतमेव संतं ॥ ३१ ॥ एष उ एव बिभ्रद्वाजः प्रजावे वाजस्ता
 एष बिभ्रति तस्माद्द्रव्य इत्या चक्षते एतमेव संतं तद्देवा अब्रुवन् नयं
 वेनः सर्वेषां वसिष्ठ इति ते यद्देवा अब्रुवन् नयंवेनः सर्वेषां वसिष्ठ इति तस्मा
 द्दसिष्ठस्तस्माद्दसिष्ठ इत्या चक्षते एतमेव संतं स इदं सर्वं मजि प्रागाद्यदि ॥ ३२ ॥

× तस्माद्द्रव्यवाजः

दिदं किंच स यदिदं सर्वं मजि प्रागाद्यदिदं किंच तस्मात्प्रगाथास्तस्मात्प्रगाथा
 इत्या चक्षते एतमेव संतं स इदं सर्वं मजि प्रागाद्यदिदं किंच स यदिदं
 सर्वं मजि प्रागाद्यदिदं किंच तस्मात्प्रगाथास्तस्मात्प्रगाथा इत्या
 चक्षते एतमेव संतं सो ब्रवीद् हमिदं सर्वं मसानियच्चक्षुद्रयच्चमहदि
 तितेशुद्रम् काश्चाजवन्महासूक्ताश्च तस्मात्सुद्रसूक्तास्तस्मात्
 सुद्रसूक्ता इत्या चक्षते एतमेव संतं सूक्तं यतावोचते तितत्सूक्तमज
 वीतस्मात्सूक्तं तस्मात्सूक्तमित्या चक्षते एतमेव संतं मेघवाक्त्रगेष

आर्या०॥
॥३३॥

द्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्मादकृत
 तस्मादित्या चक्षते एतमेव संतमेषवा अर्धं च एषद्येभ्यः सर्वेभ्यो
 भूतेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्मादर्धं च तस्मादर्धं च द्रव्या चक्षते
 एतमेव संतमेषवे पदमेषहीमतिं सर्वाणि भूतानि पादितस्य दिमाति स
 र्वाणि भूतानि पादितस्मात्सदं तस्मात्सदमित्या चक्षते एतमेव संतमेषवा
 अक्षरमेषद्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति न चेन मति क्षरति स्य देभ्यः सर्वे
 भ्यो भूतेभ्यः क्षरति न चेन मति क्षरति तस्मादक्षरं तस्मादक्षरमित्या चक्षते ॥३३॥

एतमेव संतमेव तावा एताः सर्वा क्रचः सर्वे वेदाः सर्वे घोषा एकेव व्यावृत्तिः प्रा
 ण एव प्राणी क्रच इत्येव विद्या तस्मात्सहस्रं विध्वामि त्रं द्योतदहः शंसिष्यं
 तमिद्रुपनिषससादसहान्नमित्यनिव्याहृत्य बहती सहस्रं शंसेतेने
 द्रस्यप्रियं धामो पेयाय तमिद्रुवाच क्रषे प्रियं वै मे धामो पागाः सवा क्रषे
 द्वितीयं शंसेति सहान्नमित्यनिव्याहृत्य बहती सहस्रं शंसेतेने द्रस्य
 प्रियं धामो पेयाय तमिद्रुवाच क्रषे प्रियं वै मे धामो पागाः सवा क्रषे
 तीयं शंसेति सहान्नमित्यनिव्याहृत्य बहती सहस्रं शंसेतेने द्रस्य

आर ए०॥
॥३४॥

प्रियं धामो पेयाय न मिदुवाच क्व चे प्रियं वे मे धामो योगी वरं ते ददामीति
सहोवाच त्वामेव जानीयामिति न मिदुवाच प्राणिवा अहमस्मृषे प्राणी
स्त्वप्राणः सर्वाणि नूतानि प्राणो ह्येष य एष तपति स एतेन रूपेण सर्व
दिशो विष्टो स्मिन् तस्य मे नो मित्रं दक्षिणं तद्देवामित्रं मे षतपन्ने वास्मीति
होवाच ॥३१॥ ३३॥ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य यानि व्यंजना
नि तत्परीर्यो घोषः स आत्मा य उच्चारणः स प्राणी एतद्दस्मै वे तद्दिक्षी न सि
ष्टो वसिष्ठो बन्वन्त एतन्नाम धेयं जेन्न एतद्देवेन्द्रो विश्वामित्राय प्रोवा ॥३४॥

चैतद्देवेन्द्रो भरद्वाजाय प्रोवाच तस्मात्स तेन बंधुना यज्ञेषु हूयते तद्वा
इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षड्विंश
तमक्षराणां सहस्राणि भवन्ति तावन्ति शतं सैव त्तरस्यैकां सहस्राणि न
वन्ति व्यंजने रेवरात्रीराप्नुवन्ति स्वदेरहानि तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं
तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य परस्तात्प्रजामयो देवतामयो
ब्रह्ममयो मृतमयः संचर्य देवता अय्येति य एवं वेद तद्यो हं सो सो यो सो
सो हंत दुक्तं ऋषिणा स्वर्य आत्मा जगत्संस्थुषश्चैत्यं तद्देवो पेक्षे तो पे

आरण०॥
॥३५॥

क्षेतं ॥४॥१२॥३४॥ इति द्वितीयारण्यके द्वितीयोऽध्यायः ॥ राम उं मयो ह
वा आत्मानं पंचविधमुक्थं वेदयस्मादिदं सर्वमुन्निष्ठतिसं प्रतिवि
त्थिवी वायुराकाश आपो ज्योतीर्षीत्येषवा आत्मोऽयं पंचविधमेत
स्माद्दीदं सर्वमुन्निष्ठं तमेवाप्येत्ययं न ह वै समानानां भवति य एवं
वेदतस्मिन्यो न चानादं च वेदां हास्मिन्नेनादो जायते न वत्स्यान्तीमा
पश्च एत्थिवी चानमेतन्मया निहन्तानि भवन्ति ज्योतिश्च वायुश्चान्ता
दमेताभ्यां दीदं सर्वमन्मत्यावपनमाकाश आकाशे हीदं सर्वं समो ॥३५॥

यत्तं आवपने ह वै समानानां भवति य एवं वेदतस्मिन्यो न चानादं च वे
दां हास्मिन्नेनादो जायते न वत्स्यान्तीमापश्च एत्थिवनस्पतयो न प्राणश्च
तोन्तादं मोषधि वनस्पती हि प्राणश्च तोदं तितेषां य उन्नय तोदं ता पुरुष
स्यानुविधां विहितोत्तन्तादा अन्नमितरेषां सस्मात्तदुत्तरं न श्रूत
धीवचरं त्यधीवश्येनेनादो भवत्यधीवहसमानां जायते य एवं वेद ॥
१॥१३॥३५॥ तस्य य आत्मानमा विस्तरावेदी श्रुतेहा विन्मृयं जोषधिव
नस्पतयो यच्च किंच प्राणश्च त्स आत्मानमा विस्तरावेदी षेधिवनस्प

आरण्य०

॥३६॥

निषुहिरसोदश्यते चित्रं प्राणं नृत्सु प्राणं नृत्सु त्वेवाविस्तरमात्मा
तेषुहिरसोपिदश्यते न चित्रमितरेषु पुरुषे त्वेवाविस्तरमात्मा सहिप्र
ज्ञाननसंपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेदलो
कालोको भर्त्यनामृतमीषं त्येवं संपन्नो धेतरेषां पशूनामशनापिपा
स एवाग्नि विज्ञातं न विज्ञातं वदति न विज्ञातं पश्यति न विदुः श्वस्तनं न
लोकालोको न एतावन्तो न वेति यथा प्रज्ञं हि सं न वा ॥ ३२ ॥ १५ ॥ ३६ ॥ स ए
ष पुरुषः समुद्रः सर्वलोकमति यद्द किंचा श्रुतेत्येनं मन्यते यद्यंतरि ॥ ३६ ॥

मा २

क्षलोकमश्रुतेत्येनं मन्यते यद्यमुं लोकमश्रुवीतात्येवेनं मन्यते स ए
ष पुरुषः पंचविधस्तस्य दृष्टं तज्योतिर्धा नि खानि स आकाशो ध्य
ध्वो हितं श्रेष्ठा रितस्ता आपो यच्छरीरं सा पृथिवी यः प्राणः स वा
युः स एष वायुः पंचविधः प्राणा पानो व्यान उदानः समानं स्ना एतादे
वताः प्राणा पानयोरेव निविष्टाश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वागिति प्राणस्य
द्यन्व पायमेता अपि यति स एष वाचश्चित्तस्योत्तरोत्तरिक्रमो यद्य
ज्ञः स एष यज्ञः पंचविधो ज्ञिहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि

आरण्य॥

॥३७॥

पशुः सोमः स एष यज्ञानां संपन्नतमो यत्सोम एतस्मिन्नेताः पंचविधा अधि
गम्यंते यत्प्राक् सवनेभ्यः सैकाविधा त्रीणि सवनानि यद्दूर्ध्वं सा पंचमी ॥
३७१५॥ ३७॥ यो ह वै यज्ञेयज्ञं वेदाहं न्यहर्दे वेषु देवमध्याह्नं संप्रति विदे
षवे यज्ञेयज्ञो हं न्यहर्दे वेषु देवो ध्याह्नो यदेतन्महदुत्थं तदेतत्पंचविधं त्रि
वृत्पंचदशं सप्तदशमेकविंशं पंचविंशमिति स्तोमनां गायत्रेरथं तद्वह
इंद्राजनमिति सामनां गायत्र्युष्णिग्वहती त्रिष्टुप्पदेति छंदस्तः शिरोद
क्षिणाः पक्षउत्तरः पक्षः पुं लुमात्मेत्याख्याने पंचकृत्वः प्रस्तोति पंचकृ

॥३७॥

त्वउजायं पंचकृत्वः प्रतिहरति पंचकृत्व उपद्रवति पंचकृत्वो निधनमुप
येति तत्सोमसहस्रं नवत्येवं ह्येताः पंचविधा अनुशस्यंते यत्प्राक् चारी
तिभ्यः सैकाविधा तिस्रस्तु चारी तयो यद्दूर्ध्वं सा पंचमी तदेतत्सहस्रं तत्स
र्वं तानि दशदशेति वे सर्वमेतावती हि संख्या दशदशतस्तु छंदं दशराता
नितत्सहस्रं तत्सर्वं तानि त्रीणि छंदं सिस्रं वेति त्रिधा विहितं वा इदमं नमः
नं पानेखादं स्तदेतेराप्नोति ॥ ४॥ १६॥ ३८॥ तद्वा इदं वहती सहस्रं संपन्नं
तदेतदेकं नाना छंदसां सहस्रं प्रतिजानते किमन्यत्सदन्यद्व्यामेति त्रि

तु

॥३८॥

५५ हस्त्रमेकैः जगती सहस्त्रमेकैः तुष्टा हस्त्रमेकैः तदुक्तमृषिणा तु
 पुनमनुचर्यमाणमिदं निचिक्कुः कवयो मनीषेति वाचिवे तदेदं प्राणं
 न्यचायं नित्यं तत्तदुक्तं भवति सहश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्न विना
 शीश्वरो हनुपुरा युषः प्रैतोरिति हस्माह कृत्स्नो येष आत्मा युद्वाग्निहि
 प्राणेन स न संस्यमानो वाचानां भवति बृहती मजि संपादयेत् षडैकस्त्र
 आत्मा युद्बृहती सोयमात्मा सर्वतः शरीरेः परिवर्तस्तद्यथा यमात्मा सर्व
 तः शरीरेः परिवर्त एवमेव बृहती सर्वतः शब्दो मजिः परिवर्ता मध्यं द्येषामं ॥३८॥

गानामात्मा मध्ये छंदसां दृहती सहेश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्न वितो
रीश्वरो हतुपुरायुषः प्रेतो रिति हस्मा हंकृतो द्वेष आत्मा यदृहती तस्मा
दृहती मेवा भिसंपादयेत् ॥ ५० ॥ १७ ॥ ३० ॥ तद्वादं दृहती सहस्र संपन्नं
तस्य वा एतस्य दृहती सहस्रस्य संपन्नस्यैका दशा नुष्टनां शतानि भवे
ति पंचविंशतिश्चानुष्टमजात्रं वै नृयसाकनीयस्तदुक्तमपिणा वाचम
एषही महमित्येष्ट हि चतुरक्षराणि भवेति तव स्वक्रियितं दृहती सं
पद्यमानानिव स्वच्छतस्य शमिति सत्यं वै वाग्वास्पृष्ट इत्यरितन्वमम

आरणा॥

॥३९॥

इति तद्यदेवेतद्दहती सहस्रमनुष्टुभं पतन्भवति तस्मान्न दें द्रास्याणां हि
हल्ये वाचमनुष्टुभं तन्वं संनिमिमीते सवा एष वाचः परमो विकारो यदे
तन्महदुद्धं तदेतत्तच्च विधं मितममितं स्वरः सत्यान्ते इत्युगाथा
कुं व्यातमिति यजुर्निगदो वृथा वाक्कदमितं सामीधो यः कश्चैस्त्रीः स
स्वरओमिति सत्यनेत्यन्तं तदेतत्तुष्यं फलं वाचो यत्सत्यं सद्देश्वरे
यत्स्वीकृत्याण कीर्त्तिर्न वितोः पुष्यदि फले वाचः सत्यं वदत्यथैत
न्मूलं वाचो यदन्तं तद्यथा वृक्षजविर्मूलं शुष्यति स उद्धर्तते एवमे

3

मे४

॥३९॥

वान्तं यदेना विर्मूलमात्मानं करोति स शुष्यति स उद्धर्तते तस्मादन्त
तेन यदेदं येतत्वेनेन पराग्वा एतद्विक्तमक्षरं यदेतदोमिति तद्यत्किंचो
मित्याहोत्रं वास्मैतद्विद्यते स यत्सर्वमो कुयीद्विद्यादात्मानं सकामे
न्योनालं स्यादथैतत्पूर्णमभ्यासं यनेति स यत्सर्वं नेति ब्रूयात्पापिका
स्य कीर्त्तिर्जायेत सेनं तत्रैव हन्यात्तस्मात्काल एव दद्यात्कालेन दद्यात्
तस्यान्ते मिथुनी करोति तयोर्मिथुना प्रजायते नृयान् भवति
यो वेतां वाचं वेदयस्या एष विकारः स संप्रति विद्वकारो वै सर्वा वा

आरणा०॥
॥४०॥

क्लेशास्यशोभप्रतिव्यज्यमानांबद्धीनानारूपाभवति तस्यैयदुपा
शुसप्राणीथयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मान्नत्रिरइवतिरइवद्यशरीर
मशरीरोहिप्राणीथयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मान्नदाविशविहिशरीरं ॥४॥
॥६॥४०॥ तदाइदं दृढतीसहस्रं संपन्नं तद्यथाः सइंद्रः सन्नतानाम
धिपतिः सयएवं तमिंद्रभूतानामधिपतिवेदं विस्मसाहेवास्माध्वो
कीप्तेतीतिहस्माहं महिदास एतैरयः प्रेत्यं द्रो नृत्वेषु लोकेषु राज
ति तदाहुर्यदनेन रूपेणां मुं लोकमभि संपन्नवतीं अथकेन रूपेण ॥४०॥

मे ५

मं लोकमाभवती ॥ इतद्यदेतत्त्रियां लोहितं नृवं ल्यजेस्तद्रूपं तस्मान्न
स्मान्नबीभक्षेतीथयदेतत्पुरुषे रेतो नृवं त्यादित्यस्य तद्रूपं तस्मा
त्तस्मान्नबीभक्षे तं सोयमात्मैममात्मानं ममुष्मा आत्मने संप्रयच्छ
त्यसावात्मानुमात्मानं मिमस्मा आत्मने संप्रयच्छति तावन्नो न्यम
भिसंभवते निनाह रूपेणां मुं लोकमभि संपन्नवत्यमुनो रूपेण मं लोक
माभवति ॥ ७॥ १०॥ ४१॥ तत्रैते श्लोकाः ॥ यदक्षरं पंचविधं समं तियु
जोयुक्ता अभियत्संवहंति सत्यस्य सत्यमनुयत्र युज्यते तत्र देवाः

मे ५

आरण०॥

॥४१॥

सर्व एकं न वंति यदक्षरादक्षरमेतियुक्तं युजो युक्ता अनियतं वंति ॥
सत्यस्य सत्यमनु यत्र युज्यते तत्र देवाः सर्व एकं न वंति यदक्षरादक्षरमेतियुक्तं युजो युक्ता अनियतं वंति ॥
मिति यच्च नेति यच्च स्याः कुरं यदुचो ल्बणि छु त द्वियुया कवयो अ
न्व विदन्ता मायना समत्प्य छु ते धि यस्मिन्ना मा समत्प्य छु ते धित
त्र देवाः सर्व युजो न वंति तेन पोपानमपहय ब्रह्मणा स्वर्ग लोक मये
ति विधाने नै न वा चास्त्रिय ब्रु वं नैन मस्त्री पुमा न्बु वं पुमा सं न ब्रु व
नैनै वदन्व दतिक श्वेना जः इति ब्रह्म तत्रागत महमिति त द्वाइ द्द

॥४१॥

हती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षड्विंशत
मक्षराणां सहस्राणि न वंति तावति पुरुषायुषोऽङ्गं सहस्राणि न वंति जी
वाक्षरेणैव जीवाहरा मोति जीवाङ्गा जीवाक्षरमित्यनकाममारोधदेव
रथस्तस्य वागुद्दिः श्रोत्रे पक्षसी चक्षुषी युक्ते मनः संग्रहीता तदयं प्रा
णो धितिष्ठति तदुक्तं म विष्णो ते न यातं मनसो जवीयसा निमिषश्चिज्ज
वीयसेति जवीयसेति ॥८४२०॥४२॥ इति द्वितीया रण्यके तृतीयोऽध्यायः
॥ राम उ० ॥ आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत्किंच न मिषत्से

आरण०॥

॥४२॥

ईक्षतलोकानुसृजाइति स इमां लोकानसृजतीं नो मरीचिर्मरमापो दे०
मरीचरेण दिव्योः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवीमरोया अधस्तात्ता
आपः स ईक्षते मे नु लोकालोकपालानुसृजाइति सोऽद्य एव पुरुषं समुद्रं
त्यामूर्तयन्तमस्य तपस्यं जिततस्य मुखं निरजिद्यतं यथा इदं मुखं वा
ग्वोच्चाग्निर्नोसिके निरजिद्येतां नासिकाभ्यां प्राणाः प्राणा वायुरक्षिणी नि
रजिद्येतां महीभ्यां चक्षुश्चक्षुष आदित्यः कर्णो निरजिद्येतां कर्णभ्यां
श्रोत्रं श्रोत्रादिर्वास्त्वहिरजिद्यतं त्वचो लोमानिलोमस्य ओषधिवनस्य ॥४२॥

तयो हृदयं निरजिद्यं तद् हृदयात्मनो मनसश्चंद्रमांता जि निर्जिद्येताभ्या
अपानापा नान्मृत्युः जिभं निरजिद्यं जिह्वादेतोरेतस आपः ॥१४२॥ ४३॥
ता एतां दिवताः सृष्टी अस्मिन्महत्तरेण वे प्रापते स्तमशनापिपासाभ्या
मन्ववाजीता एनमब्रुवन्ता यत ननु प्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठिता अन्नम
दामे तिताभ्यां गामानयन्ता अब्रुवन् वे नो यमलमिति ताभ्यां श्वमा
नयन्ता अब्रुवन् वे नो यमलमिति ताभ्यः पुरुषमानयन्ता अब्रुवन्
कृते वतेति पुरुषो वावसुकृतेतां अब्रवीद्यथा यत न प्रविशतेत्यग्नि

आरण०

॥४३॥

वीग्भूत्वामुखंप्राविशद्वायुः प्राणो नृत्वानासिके प्राविशद्दीप्त्यश्वक्षु
र्भूत्वाक्षिणी प्राविशद्दिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णे प्राविशन्निषेधिवनस्पतया लो
मानि नृत्वा त्वचं प्राविशंश्चंद्रमामना नृत्वा हृदयं प्राविशन् न्युरपा नो
नृत्वा नाभिं प्राविशदपारे तो नृत्वा शिश्नं प्राविशं स्तमशनापिपासे अब्र
तामोवाभ्यामभिप्रजानी हीतिते अब्रवीदेतास्वववां देवताः स्वाभजास्ये
तासु प्रागित्यो करोमीति तस्माद्यस्येकस्य च देवतायेह विर्गद्यते जा
गित्यावेवास्यामशनापिपासे नवतः ॥२॥ २२ ॥ ४४ ॥ स ईक्षते मेनुलोका ॥४३॥

श्वलोकपालाश्चान्तमेत्यः सृजा इति सोपोच्यत पन्ताभ्यो नितपाभ्यो मूर्ति
रजायतया वै सामूर्तिरजायतीति वैतन्नदेन त्वष्टं पराङ्मयजिघांसते ह
वाजिघृक्षं तं नाशको द्वाचाग्रहीतुं सयदेन द्वाचाग्रहेष्यं निघ्रादृत्य हे
वान्तमत्र प्र्यत्नत्वाणेनाजिघृक्षं तं नाशको त्वाणेन ग्रहीतुं सयदेन त्वा
णेनाग्रहेष्यं निघ्राण्य हेवान्तमत्र प्र्यत्नत्तुषुषाजिघृक्षं तं नाशको च
क्षुषाग्रहीतुं सयदेन चक्षुषाग्रहेष्यं दृष्ट्वा हेवान्तमत्र प्र्यत्नछात्रेणाजि
घृक्षं तं नाशको छात्रेणाग्रहीतुं सयदेन छात्रेणाग्रहेष्यं छुत्वा हेवा

आरण० नमत्रस्य नैत्वचा जिघृक्षन्नाशकोत्तवाग्रहीतुं सयदेन त्वचाग्रहे
 ॥४४॥ व्यस्येष्टा हेवां नमत्रस्य नमनसा जिघृक्षन्नाशकोत्तवाग्रहीतुं
 सयदेन नमनसाग्रहेष्यध्यात्वा हेवां नमत्रस्य नैच्छिन्ना जिघृक्षन्ना
 शकोच्छिन्नेन ग्रहीतुं सयदेन छिन्नेनाग्रहेष्यद्विष्टस्य हेवां नमत्रस्य
 तदपानेना जिघृक्षन्ना वयस्यैषां नस्यग्रहो यद्वायुरन्तायुवी एष्यद्वा
 युः स ईक्षत कथं त्विदं मृते स्यादिति स ईक्षतं कतेरण प्रपद्यादिति स
 ईक्षतं यदि वा चा निव्याहृतं यदि प्राणेना नि प्राणितं यदि च क्षुपादृष्टं ॥४५॥

दिश्रोत्रेण श्रुतं यदि त्वचा स्पृष्टं यदि मनसा ध्यातं यद्यपानेनाप्यपानितं
 यदि जिह्वेन विस्पृष्टं मथकोटुमिति स एतमेव सीमानं विदार्थेत याद्वारा प्रा
 पद्यते सैषा विद्वतिर्नाम द्वास्ति देतन्नां रनेतस्य त्रय आवसथास्त्रयस्वप्ना
 अयमावसथायमावसथायमावसथ इति स जातो ज्ञानान्तरिक्षे स्थ
 किमिहान्यं वा वदिषदिति स एतमेव पुरुषं ब्रह्म ततममपर्यदिदम
 दर्शमितीदं तस्मादिदं द्रोना मे दं द्रो हवेनाम ते मिदं सं तं मिदं इत्या
 चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः परोक्षप्रिया इव हि देवाः ॥४६॥

॥ अपक्रामंतु गर्भिण्यः ॥ १ ॥

(आरण्य०॥

॥ ४५ ॥

२३॥ ४५॥ इति द्वितीयारण्यके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॐ पुरुषे ह वा अयमादितो
गर्भो भवति यदेतदेतस्ते देवसर्वेभ्यो गेभ्यस्तेजःसंभूतमात्मन्येवात्मानं वि
भक्तिं तद्यदा स्त्रियां सिंचत्यधेनज्जनयति तदस्य प्रथमं जन्म तत्स्त्रिया आ
त्मभूयंग छति यथा स्वमंगं तथा तस्मादेनां न हि नस्ति सा स्ये तमात्मानं मे
व गतेना वयति सा ज्ञा वयित्री भावयितव्या भवति ते स्त्री गर्भं विना त्रिसो
ग्र एव कुमारं जन्म नो ग्रधि भावयति स य कुमारं जन्म नो ग्रधि भावयत्या
त्मानमेव तद्भावयत्येषां लोकानां संतत्या एव संतता हीमे लोकास्तदस्य हि ॥ ४५ ॥

तीयं जन्म सोऽस्यायमात्मा पुण्येभ्यः कर्मभ्यः प्रतिधीयते तथा स्या यमितर
आत्मा कृतकस्यो वयोगतः प्रेति सदतः प्रयने व पुनर्जायते तदस्य तृतीयं
जन्म तदुक्तं नृषिणा गर्भे नु संनन्वेषामवेदमहं देवानां जनिमानि विश्वा
शतं मा पुरा आर्यसीररक्षन् धर्मे नो जवसानि रदीये मिति गर्भ एवेत
छया नो वामदेव एव मुवाच स एवं विद्वानस्माच्छरीरे हार्द्ध उक्तं स्या
मुष्मिन् स्वर्गलोके सर्वान् कामानाप्नुतः समं भवत्समं भवत् ॥ १२४ ॥
४६॥ इति द्वितीयारण्यके पंचमोऽध्यायः ॥ गमओम कोयमात्मेति वय

॥ यथास्मानं गर्भिण्यः ॥ २ ॥

मुपास्महेकतरः स आत्मीयेन वा पश्यति येन वा श्रुतौ तिथेन वा गंधानां ति
 प्रतियेन वा वाचे व्याकरोति येन वा स्वादु वा स्वादु च विज्ञानातिथेन वा दृष्ट
 यं मनश्चैतत्संज्ञानमाज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं मेधा दृष्टिर्धृतिर्मतिर्मनीषा
 ज्ञतिः स्मृतिः संकल्पः क्रतुः सुकामो वश इति सर्वा एवैतानि प्रज्ञानस्य
 नामधेयानि नवैत्येष ब्रह्मैष इदं एष प्रजापतिरिते सर्वदेवा इमानि च य
 च महाभूतानि पृथिवी वायुः शकाश आपो ज्योतीषीत्येता नीमानि च सु
 दृमिश्राणीव बीजानि तिरालिचेत रालिचोऽज्ञानि च जारुजानि च स्वदे

जानि चोद्भिजानि च आवागावः पुरुषा हस्तिनो यत्किंचेदप्राणिजंगमं
 च पत्रिचयं च स्थावरं सर्वतत्त्वज्ञानं प्रज्ञानं प्रतिष्ठितं प्रज्ञानं त्रिलोकः
 प्रज्ञा प्रतिष्ठा प्रज्ञानं ब्रह्म स एतेन प्रज्ञेनात्मना स्माधोका दुः क्रम्या मुष्मि
 न्त्वेर्गलोकैः सर्वात्मानां स्वाभूतः समभवत्समभवत् ॥ १२५ ॥ ४७ ॥
 इति द्वितीयारण्यके षष्ठोऽध्यायः ॥ रामो मवाप्ते मनसि प्रतिष्ठितं
 मनो मेवाचि प्रतिष्ठितं माविश वीरमधि विदस्य स आणी स्थाश्रुतं मेमा
 प्रहासीरनेनाधीतेन अहोरात्रास्ते दधाम्यतं वदिष्यामि सत्यं वदिष्या

आरणा०।

॥४९॥

मितन्मामवतु तद्वक्त्रमवतु तद्वक्त्रमवतु तद्वक्त्रमवतु ०१०२६५
४८ ॥ इति द्वितीयारण्यके सप्तमोऽध्यायः ॥ द्वितीयारण्यः समाप्तः ॥ रामः ॥
ॐ मा अथातः संहिताया उपनिषत्स्थिवी पूर्वसंपद्योः रुत्तररूपं वायुः
संहितेति मांडूके यथाकाशः संहितेत्यस्य मांशयो वेदया चक्रे सहा
विपरिहृतो मितेन मे स्य पुत्रेण समगादिति समाने वेतपरिहृतो मितेन
इत्यागस्यः समानं ह्येतद्वति वायुश्चाकाशश्चैतयधिदेवतमथाध्या राम
त्संवाकू पूर्वसंपमनउत्तररूपं प्राणः संहितेति श्रुवीरो मांडूके योथ ॥ ४९ ॥

हास्यपुत्रआहज्येष्टोमनःपूर्वरूपंवागुत्तररूपंमनसावाञ्जयेसंकल्प
यैत्यथवाचाद्याहरतितस्मान्नमनएवपूर्वरूपंवागुत्तररूपंप्राणस्ते
वसंहितेति समानमेनयोरत्रपितुश्चपुत्रस्यचसएषाश्वरथःप्रहि
वाहनेमनोवाक्प्राणसंहतःसयएवमेतांसंहितावेदसंधीयतेप्रज
यापशुत्रिर्गुणसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गलोकेनसर्वमायुरेतीतिनुमां
केयानी॥१॥४७॥अथशाकल्यस्यदधिवीरूपंद्यौरुत्तररूपंवृष्टिः
धिःपर्जन्यःसंधातातदुतापियत्रेतद्वत्त्वदन्तुद्वत्त्वंसं दधहोरा

पूर्वर

आरणा०

॥४८॥

त्रेवर्षतिद्यावापृथिव्योसमधातामित्युतायाहुरितीन्वधिदेवतमथा
ध्यात्तंपुरुषोहवाअयंसर्वंआदंइतिविनवइत्याहुस्तस्येदमेवपृथिव्या
रूपमिदंदिवंस्तत्रायमंतरेणकाशेयथासौद्यावापृथिव्यावंतरेणका
शस्मिन्हस्मिन्नाकाशेप्राणजायतेयथामुष्मिन्नाकाशेवायुराय
तेयथामूनित्रीणिज्योतीथिवमिमानिपुरुषेत्रीणिज्योतीषि
यथासौदिव्यादित्येवमिदंशिरसिचक्षुर्यथासातंतस्त्रिष्विद्यु
देवमिदमात्मनिहृदयंयथायमग्निःपृथिव्यामिदमुपस्तेरतएव ॥४८॥
मेव

पण४

मुहस्मसर्वलोकमात्मानमनुविधायाहेदमेवपृथिव्यारूपमिदंदिवंस
यएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुनिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्त्र
गेणलोकैकनसर्वमायुरेति॥२०५॥अथातोनिर्भुजप्रवादाःपृथिव्या
यतनंनिर्भुजंदिव्यायतनंप्रत्संमंतरिक्षायतनमुन्नयमंतरेणाथय
द्येनंनिर्भुजंब्रुवंतमुपवदेद्व्याष्टावराभ्यांस्थानाभ्यामित्येनंब्रूयाद
थयद्येनंप्रत्संब्रुवंतमुपवदेद्व्याष्टावराभ्यांस्थानाभ्यामित्येन
ब्रूयाद्यस्त्वेवोन्नयमंतरेणाहतस्यनास्त्युपवादेयद्विसंधिविवर्तयति

॥ आरणा ॥

॥ ४८ ॥

तन्निर्भुजस्य रूपं मथयत्तु दे अक्षरे अमि व्याहरति तत्प्रत्यक्षं स्यात्प्रउ एवो
अयमंतरेणो मयं व्याप्तं न वयं नाद्य कामो निर्भुजं ब्रूयात्स्वर्ग कामः प्रत्यक्षं
मुमय काम उ मयमंतरेणाथ यद्येनं निर्भुजं ब्रुवंतं परउ पवदे एधि वी देवता
मारः एधि वी त्वा देव तारिष्यतीत्येनं ब्रूयादथ यद्येनं प्रत एणं ब्रुवंतं परउ प
वदे द्वि वं देवता मारो ह्यस्त्वा देव तारिष्यतीत्येनं ब्रूयादथ यद्येनं मुमयमं
तरेणं ब्रुवंतं परउ पवदे तं रिक्षं देवता मारो तं रिक्षं त्वा देव तारिष्यतीत्येनं
ब्रूयाद्यथा तु कथा च ब्रुवन्वा ब्रुवंतं वा ब्रूयादभ्याशमेव यत्तथा स्यान्नित्ये

ॐ

ॐ

॥ ४८ ॥

वान्यकुशलाद्वा ह्येनं ब्रूयादिति द्युम्न एव ब्राह्मणं ब्रूयान्नाति द्युम्ने च न
ब्राह्मणं ब्रूयान्निमो अस्तु ब्राह्मणे न्य इति हस्मा ह शूरवीरो मांडुक्यः ॥ २ ॥
५१० अथातो नु व्याहाराः प्राणो वंश इति विद्या सय एनं प्राणो वंशमुप
वदेछं ब्रुवं वेन्न न्येत प्राणं वंशं समधा ३ प्राणं मा वंशं संधत्ते न शक्नोषी
त्याह प्राणस्त्वा वंशो हास्यतीत्येनं ब्रूयादथ वेदशं ब्रुवंतं म न्येत प्राणं
वंशं समधितिषंते नाशकः संधातुं प्राणस्त्वा वंशो हास्यतीत्येनं ब्रूया
द्यथा तु कथा च ब्रुवन्वा ब्रुवंतं वा ब्रूयादभ्याशमेव यत्तथा स्यान्नित्ये

आरण०॥

॥५०॥

वायुतुशलाद्वाद्यं ब्रूयादिति युक्त एव ब्राह्मणं ब्रूयात् नानाति युक्ते च
 न ब्राह्मणं ब्रूयात् नमो अस्तु ब्राह्मणे न्य इति हस्माह श्रुवीरो मा इकेयः
 ॥५१॥ अथ खल्वाहुर्निर्जुजवक्त्राः पूर्वमक्षरं पूर्व रूपं मुत्तरमुत्तर रूपं
 योवकाशः पूर्व रूपोत्तर रूपे अंतरेण सासंहितेति सय एव मेतासंहि
 तावेदसंधीयते प्रजया पशुनि र्यश सा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन
 सर्वमायुरेत्यथ वयं ब्रूमो निर्जुजवक्त्रा इति हस्माह स्वामा इकेयः
 पूर्वमेवाक्षरं पूर्व रूपं मुत्तरमुत्तर रूपं योवकाशः पूर्व रूपोत्तर रूपं ॥५०॥

पे अंतरेण येन संधि विवर्त्तयति येन स्वराः स्वरं विजानाति येन मा
 त्रामात्रो विजतते सासंहितेति सय एव मेतासंहितावेदसंधीयते
 प्रजया पशुनि र्यश सा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेत्य
 थहास्यपुत्रजाहमध्यमः प्राती बोधीपुत्रोक्षरे खल्विमे अविकर्ष
 नने कीकुर्वन् यथावर्णमाह तद्या सोमात्रा पूर्व रूपोत्तर रूपे अंतरे
 ण संधि विजपनी सामतद्रवति सामेवाहं संहिता मन्य इति तदय
 नद्विषाक्तं ब्रह्मस्य तेन परः साम्ना विदु रिति सय एव मेतासंहि

आरण०

॥५१॥

तांवेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्गशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्व
 मायुरेति ॥५०॥ ५१॥ बृहद्रथंतरयोरूपेण संहिता संधीयते इति तारुक्ष्यो
 वाग्वेदंतरस्य रूपं प्राणो बृहत्तमाया मुखं संहिता संधीयते वा
 चाच प्राणेन चेतस्यो हस्मोपनिषदि संवत्सरं गारक्षयते तारुक्ष्ये
 तस्यो हस्ममात्रायां संवत्सरं गारक्षयते तारुक्ष्यं सद्ये तद्विणोक्तं
 रथं तुरमा जनाय च मिष्टः । भरद्वाजो बृहदाय क्रैअने प्रिति सय एव मे
 तां संहितां वेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्गशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण

॥५१॥

लोकेन सर्वमायुरेति वाक् प्राणेन संहितेति कौटिल्यः प्राणः पवमा
 नेन पवमानो विश्वे देवा विश्वे देवाः स्वर्गेण लोकेन स्वर्गे लोके ब्रह्मणा
 सेवावरपरा संहिता सद्यो हेता मवरपरा संहितां वेदेवं हेव स प्रज
 या पशुभिर्गशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन संधीयते यथेवा स
 हिता सद्यदि परेण वोपसृतः स्वेन वार्थना भिव्याहरेद भिव्याहार्थने
 व विद्यादिवं संहिता गमिद्विदुषां देवानां मेवं न विष्यतीति शश्वत् तथा
 स्यात्सि य एव मेतां संहितां वेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्गशसा ब्रह्म

वर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति वाक्यं संहितेति पंचाल चंडो वा
 चावेवेदाः संधीयते वाचा छंदांसि वाचामिग्राणि संधति वाचा सर्वा
 णिभूतान्यथोवागेवेदं सर्वमिति तद्यत्रैतदधीते वाचायते वाचा चित
 दा प्राणो भवति वाक्तरा प्राणैर्द्धयत्र तद्धी वा भवति स्वपिति वा
 प्राणे तदा वाग्भवति प्राणस्तदा वाचैर्द्धिताव न्योन्यरीक्षो
 वाग्वेमाता प्राणः पुत्रस्तदप्येतद्विणोक्तमेकः सुपूर्णः स समुद्रमावि
 वेशस इदं विश्वं नुवनं विचष्टे तं पाकेन मनसा पश्यमिति तस्ते मातारो ॥५२॥

विसृजेत्स्वमातरमिति सय एवमेतां संहितां वेदं संधीयते प्रजया प
 शुभ्रियं शासा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति यातः प्रजा
 पतिसंहिता जाया पूर्व रूपं पतिरुत्तररूपं पुत्रः सधिः प्रजननं संधा
 नं सैषादिति संहितादिति हीदं सर्वं यदिदं किंच पिता च माता च पुत्र
 श्वप्रजनं च तदप्येतद्विणोक्तमिति माता स पिता स पुत्र इति सय
 एवमेतां संहितां वेदं संधीयते प्रजया पशुभ्रियं शासा ब्रह्मवर्चसेन
 स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति सर्वमायुरेति ॥६॥ ५४॥ इति तृतीया राख्य

के प्रथमोऽध्यायः ॥ राम ॥ ॐ नमः ॥ प्राणो वंश इति स्थु विरः शाकल्यस्त
 द्यथा शाकला वंशो सर्वे न्ये वंशाः समाहितास्तुरेवमस्मिन्प्राणे चक्षुःश्रो
 त्रं मनोवागिन्द्रियाणि शरीरं सर्वं आत्मा समाहितं सस्येत स्यात्मानं
 प्राण ऊष्मरूपमस्तीति स्पर्शरूपमज्ज्ञानः स्वरूपं मांसं लोहितमि
 त्येतदन्यच्चतुर्थमैतः स्थारूपमिति हस्माह हस्वो मांसं केयं स्त्रयं ले
 वन एतत्त्रोक्तं तस्येतत्त्रयस्यास्तु मज्ञो पर्वणा मिति त्रीणीतः ष
 ष्टिशतानि त्रीणीतस्तानि सप्तविंशतिशतानि नवेति सप्तचवैशता ॥ ५३ ॥

निर्विशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रास्स एषोहः संमानश्च शुर्मयः
 श्रोत्रमयश्छंदो मयो मनोमयो वा इन्द्रय आत्मा सय एवमेतम
 हः संमानं च शुर्मयं श्रोत्रमयं छंदो मयं मनोमयं वा इन्द्रयमात्मानं
 वेदाङ्गं सायुज्यं सरूपतां सलोकतामभ्युते पुत्री पशुमान्भव
 तिसर्वमायुरेति ॥ १०७ ॥ ५५ ॥ अथ कौटिल्यस्त्रीलिषष्टिशता
 न्यक्षराणां त्रीलिषष्टिशतान्युष्मणां त्रीलिषष्टिशतानि संधीनां
 यान्यक्षराण्यवोचामाह नितानि यान्युष्मणां वोचाम रात्रयस्ताया

॥आरण॥

॥५४॥

संधीनवोचामाहोरात्राणांतेसंधयइत्यधिदेवतमथाध्यात्मंयान्य
क्षराण्यधिदेवतमवोचामास्तीनितान्यध्यात्मंयान्प्रणोधिदेवत
मवोचाममज्ज्ञानस्तेध्यात्ममेषहवेसंप्रतिप्राणोयमज्ज्ञेतदेतोत
हवाकृतेप्राणादेतःसिच्यतेयवाकृतेप्राणादेतःसिच्येतपूयनसंन
वेद्यात्संधीनधिदेवतमवोचामपर्वणितान्यध्यात्मंतस्यतस्यत्र
यस्यास्त्वंमज्ञोपर्वणामितिपंचेतश्चत्वारिंशल्लतानिपंचेतस्तद
शीतिसहस्रंनवत्यशीतिसहस्रंवाअर्कलिनीदृहतीरहरप्रिसंपा

॥५४॥

दयंति स एषोक्षरसंमानंश्चक्षुर्मयः श्रोत्रमयश्छंदोमयोमनोमयो
वाङ्मय आत्मासय एवमेतमक्षरसंमानं चक्षुर्मयं श्रोत्रमयं छं
दोमयं मनोमयं वाङ्मयमात्मानं वेदाक्षराणां सायुज्यं अरूप
तां सलोकतामश्नुते पुत्रीपशुमान्नवति सर्वमायुरति ॥३४८॥
५६॥ चत्वारः पुरुषा इति बाधः शरीरपुरुषश्छंदः पुरुषो वेदपुरु
षो महापुरुष इति शरीरपुरुष इति यमवोचामसय एवायं दे
हिक आत्मा तस्य योयमशरीरः प्रज्ञात्मा सरसश्छंदः पुरुष

आरण्य

॥५५॥

इतियमवोचामाक्षरसमाम्नाय एव तस्येतस्याकारो रसो वैदपुरुष
इतियमवोचामयेन वेदान् वेदऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं तस्येतस्य ब्र
ह्मरसं स्तस्माद्ब्रह्माणं ब्रह्मिष्ठं कुर्वीत यो यज्ञस्योत्थं पश्यन्महा
पुरुष इतियमवोचामसंबत्सर एव प्रध्वंसयन्नेत्यानिभूतान्येक्या
भावयन्नेत्यानि तस्येतस्यासावादित्योऽसः स यश्चायमशरीरः
प्रज्ञात्मा यश्चासावादित्य एकमेतदिति विद्या तस्मात्पुरुषं प्रत्या
दित्यो न वर्तितदप्येतदृषिणोऽर्चं चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुः

पुरुष

॥५५॥

मित्रस्य वरुणस्याग्नेः आप्राद्यावा पृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मानं
गतस्तस्मिन् षष्ठ्यं तामनुविधं सहितं संधीयमाना मम इति हस्मा
हवाध्वं एतं ह्येव ब्रह्म चामहत्तु कथं मीमांसते एतमग्नावध्वयं एतं
महाव्रते छंदो गा एतमस्यामेतं दिव्यं तवायं वितमाकाश एतमं प्रेतं
मोषधीषेतं वनस्पतिं छेतं चंद्रमस्येतं नक्षत्रं छेतं सर्वेषु भूतेषु तं
मेव ब्रह्मेत्याचक्षते स एष संबत्सर संमानश्च शुर्मयश्चात्र मयं
श्छंदो मयो मनो मयो वाङ्मय आत्मा स य एव मेतं संबत्सर संमा

आरण्य
॥५६॥

नंचक्षुर्मयंश्रोत्रमयंछंदोमयंमनोमयंवाङ्मयमात्मानंपरस्मैशंस
ति॥३॥ ॥५७॥ दुग्धदोहाअस्यवेदानवतिनतस्यानृक्केभागोस्ति
नवेदसुकृतस्यपंथानमिति नदय्यतद्विणोक्तंयस्तित्याजसचिविदं
सखायुनतस्यवाच्यपिभागोअस्ति।यदीशृणोत्यलकंशृणोतिनहि
प्रवेदसुकृतस्यपंथामिति नतस्यानृक्केभागोस्तिनवेदसुकृतस्यपंथा
नमित्येतत्तदुक्तंभवतिनतस्मादेवंविद्वान्नपरस्माअग्निचिनुयात्प
रस्मैमहाव्रतेतस्तुवीतनपरस्माएतदहःशंसैकामपित्रेवाचार्याय ॥५६॥

वाशंसैदात्मनएवास्यतत्कृतंभवति।सयश्वायमशरीरःप्रज्ञात्मा
यश्वासावादित्यएकमेतदित्यवोचामेतोयत्रविहीयेतेचंद्रमाइ
वादित्योदश्यतेनरश्मयःप्रादुर्भवति।लोहिनीद्योर्भवति।यथामंजि
ष्ठाव्यस्तःपायुःकाककुलायगंधिकमस्यशिरोवायति।संपरेतो
स्यात्मानंचिरमिवज्जीविष्यतीतिविद्यासंयत्करणीयमन्येतत्क
वीतयदंतियच्चदूरकइतिसप्तजपेदादित्यत्रस्यरेतसइत्येका
यत्रब्रह्मापवमानेतिषुलुब्धयंतमसस्यरीत्येकाधापियत्रछि

द्रुवादिहोदश्यते रथनामिवातिरिवाये तीक्ष्णवाक्छायां पश्येत्त
 द्येवमेव विद्यां दधाप्यदर्शोदके वा जिह्मशिरसं वा शिरसं वा त्मा
 नं पश्येद्विपर्यस्तो वा कन्या के जिह्मेन वा द्रुवया तोत द्येवमेव विद्यां
 दधाप्यपि धाया क्षिणी उपक्षेत तं यथा बटरकाणि संपतंती वदश्यते
 तानियान पश्येत्त द्येवमेव विद्यां दधाप्यपि धाय कर्णा उपश्रुत्या
 त्मरणो गन्निव प्रज्वलतो रथस्येव पक्षिस्त्यहान श्रुत्या तं द्येवमे
 व विद्यां दधाप्यत्र नीलद्रुवाग्निर्दश्यते यथा मयूरग्रीवामघे वा ॥५७॥

विद्युतं पश्येन्मघे वा विद्युतं न पश्येन्महामघे वा मरीचीं विपश्येत्त तद
 द्येवमेव विद्यां दधाप्यत्र नृमिज्वलं तीमिव पश्येत्त द्येवमेव वि
 द्यादिति प्रत्यक्षदर्शनात् यथ स्वप्नाः पुरुषं कृष्णं कृष्णं दंतं पश्यति स
 एनं हंति वराह एनं हंति मर्कट एनमास्ते दयं याशुवायुरने प्रवहति
 सुवर्णं स्वादिवा पगिरति मध्वक्षाति विमानि त्रक्षयं येकपुंडरीकं
 धारयति स्वरेव शं हेयुर्केर्याति कृष्णं धेनुं कृष्णवत्सं नलदमाली
 दक्षिणा मुखो ब्राजयति स यद्येतेषां किंचित् पश्येदुपोष्य पाय

संस्थालीपाकंश्चपयित्वा शित्रीसूक्तेन प्रष्टुं चेद्वत्सिनात्तेन ब्राह्म
 णान्तो जयित्वा चरुं स्वयं प्राश्नीयात्स यो तो श्रुतो गतो मतो न तो दृष्टो
 विज्ञातो नादिष्टः श्रोता मंता दृष्टा देष्टा घोषा विज्ञाता प्रज्ञाता सर्वेषां
 भूतानां मंतरं पुरुषः सम आत्मेति विद्यात् ॥ ४४ ॥ १० ॥ ५८ ॥ अथ खल्वियं
 सर्वस्यैवाचउपनिषत्सर्वस्यैवाचउपनिषदं मात्वेवाचक्ष ॥ ५३ ॥
 तैष्ठिय्या रूपं स्पर्शां तं रिक्षस्योष्माणो दिवस्वरा अं गिरूपं स्पर्शां
 वायोरूष्माण आदित्यस्य स्वरां रूग्वेदस्य रूपं स्पर्शां यजुर्वेदस्योष्मा ॥ ५८ ॥

एः सामवेदस्य स्वरांश्चक्षुषोरूपं स्पर्शां श्रोत्रस्योष्माणो मनसः स्वरां
 प्राणस्य रूपं स्पर्शां अपानस्योष्माणो व्यानस्य स्वरां अथ खल्वियं दे
 वीवीणा भवति तदनुकृतिरसौ मानुषी वीणा भवति यथा स्याः शिरः
 वममुष्म्याः शिरो यथा स्या उदरमेवममुष्म्या अं गिरं यथा स्ये जिह्वेम
 मुष्म्या वादनं यथा स्या स्तं त्रय एवममुष्म्या अं गुलं यथा स्या स्वरा
 वममुष्म्या स्वरा यथा स्या स्पर्शा एवममुष्म्या स्पर्शा यथा ह्ये वेदो वयं
 तीतर्कं वल्येवमसौ शब्दवती तर्कवती यथा ह्ये वेयं लोमशेन च

आरण०॥

॥५७॥

र्मणापिहिताभवत्येवमसौलोमशेनचर्मणापिहितालोमशेनहस्म
वेचर्मणापुरावीणाअपिदधतिसयोहेतोदेवीवीणावेदश्रुतवदना
भवतिभूमिप्रास्थकीर्तिर्भवतिप्रज्ञाचार्यावाचाभाषतेविदुरेनंतत्रा
थातोवाग्रसौयस्यासंसद्यधीयानोवाभाषमाणोवाविदुरुचुषेतत
त्रेतामृचजपेदोष्ठापिधानानकुलीदंतैःपरिवृतापविः॥सर्वस्येवाच
ईशानाचारुमामिहवादयेदितिवाग्रसः॥११॥५॥५७॥अथहास्मा
एतत्कृत्स्नहारितोवाग्राह्यमिवोपोदाहरतिप्रजापतिःप्रजाः॥५७॥

सृष्ट्वाव्यसंसतसंवत्सरसंछंदोभिरात्मानंसमदधाद्युच्छंदोभिरा
त्मानंसमदधानस्मात्तेहितातस्येवाएतस्येसंहितायेणकारोबले
षकारःप्राणआत्मासयोहेतोणकारषकारोवेनुसंहितमृचोवेद
सबलासप्राणसंहितोवेदयुष्यमिति विद्यात्सयदिविचिकित्से
त्सणकारं ब्रवाणीतिअणकारोइतिसणकारमेवब्रूयात्तेषका
रं ब्रवाणीतिअषकारोइतिसषकारमेवब्रूयात्तेष इयमनुसंहि
तमृचोधीमहेयञ्जमाङ्केयीयमध्यायंप्रब्रूमस्तेननोणकार

आरण०

॥६०॥

षकाराउपात्तावितिहस्माहइस्वोमांकेडैथोथयद्वयमनुसंहितमृचो
धीमहेयच्चमांडकेयीयमं ध्यायप्रब्रमस्तननाणकारषकाराउपात्ता
वितिहस्माहस्त्विरःशाकल्यगत इस्मवेतद्विदोसआहुः ऋषयःका
व षे याः किमर्थावयमध्येष्यामहे किमर्थावययस्यामहेवाचिहि
प्राणं जुहुमः प्राणवावाच्यो ह्येव प्रभवः स एवाययस्ता एताः संहिताना
नैतेवासिने प्रब्रयान्ता संवत्सरवासिनेना प्रवक्रइत्याचार्य आचार्याः
॥६०॥ १२ ॥ ६० ॥ इति तृतीयारण्यके द्वितीयोऽध्यायः ॥ तृतीयारण्यसमाप्तं ॥ ६० ॥

ॐ म विदामं धवन्विदां गातुमनुशंसिषोदिशः ॥ शिक्षाशचीनां पतेरर्वीणां
पुरुवसो आनिष्कमुनिर्दिग्निः प्रचेतनप्रचेतय ॥ इंदुमुत्तायनद्वर्षवाहिगु
ऋः ॥ शयेवाजायवज्जिवः शविष्वज्जिन्तुजसो मं हिष्वज्जिन्तुजसं आया
हि पिबमस्व विदशयः सुवीर्यं भुवोवाजानां पतिर्वशां अर्धमं हिष्व
ज्जिन्तुजसयः शविष्वः श्रूराणां यो मं हिष्वोमघोनां चिकित्वा अग्निनोनय
॥ इंदो विदेतमुस्तुषैव शिहिरऋः ॥ तमूतये हवामहे जतोरमपरजितै
सनः पर्वदतिदिप्रः ऋतुश्छंदऋतं वृहते ॥ इंदुधनस्य स्नातये हवाम

हे जेतारमपराजितं। सनः पर्यदति द्विषः सनः पर्यदति त्रिषः। पूर्वस्यायते
 अद्विषः सुप्त आधे हि नो वसो। पूर्तिः शं विष शस्यते ईशो हि शक्रः। नूतं तं
 न व्यसन्त्यसै प्रजो जनस्य वृत्रहने। समन्येषु ब्रवावर्द्धं शूरो योगेषु गह्व
 तिसखा सुतो बो अक्षयः॥ एवाद्ये वेवाद्यन्ता ३३। एवाद्ये वेवा ही ई॥
 एवाद्ये वेवा हि विस्वा ३३। एवाद्ये वेवा हि पूष ने। एवाद्ये वेवा हि देवाः ॥
 एवादिशक्रो वशी हि शक्रो वशी अनु। आयो मन्याय मन्यव उपा मन्याय
 मन्यव उपा हि विश्वर्ध्व। विरामे घवन्निहोम ॥ १॥ ६९ ॥ इति चतुर्थारण्य ॥६९॥

के प्रथमो ध्यायः॥ चतुर्थारण्यः समाप्तः॥ राम ॐ मम हात्र तस्य पंच
 विंशतिसा मिधेन्य एकविंशतौ प्रागुपोत्तमायाः समिधा निमित्ति चत
 स्त्रिंशे विश्वकर्मण क्रूषम उपा ले मनीय उपां स्वाज्य प्रउगे विश्वजितो हो
 त्रांश्चतुर्विंशा दी स्वयं तीरपस्युव इति च ब्राह्मणा कृं स्यावपेत प्रातः
 सवने तीव्रस्या निवयसो अस्य पाहीति माध्यंदिनं त्रिकदुकेषु मवि
 षोयवाग्निरमिति स्तोत्रिय एदं या ह्युपनः परावत ईद्राय हि द्यौरसुरो
 अनं मन्ता प्रोषस्मै पुरोरथमित्यतो नुरुपंश्चतुर्विंशान्मरुत्वती य

आरण्य
॥६२॥

स्याता नो संस्तु मेजरितः सान्निवेगः पिवा सोमं मन्त्रियमुग्रतर्दः कथा
श्रुत्वा सवयसः सनीला मरुत्वा इदं दृष्ट्वा नोरणाया जनिष्ठा उग्रः सह
सेतुरायेति मरुत्वतीयं संस्थिते मरुत्वतीयं होता विसंस्थित सेवरेण
निष्क्रम्याग्नीध्रीयेति स्रज्याहुतीर्जु होतृयो दुंवरणस्त्रवेणानुमामि
द्वे अनुमां बहु स्पतिरनु सोमो अनुवाग्देव्या वीती अनुमा मित्रावरुणा
विहावतामनुद्याव पृथिवी पूर्वदंतो आदित्यामा विश्वे अवनुदेवाः स
सराजानो यदुदाभिषिक्ताः । वीर्युः पूषावरुणः सोमो अग्निः सूर्यो न

॥६२॥

क्षेत्रे खल्विहमानु । पितरो मा विश्वं सिद्धं च नृते पृथ्वीमातरो मरुतः स्व
काः । ये अग्नि जिह्वा उत वाय जत्रास्ते नो देवाः सुहवाः शर्मय छतेति द
क्षिणे माजीलीये दशम्युतमां चतुर्गृहीतं पूर्वमवदायोत्तरतो गे
रुपनिधाय विहरणप्रवृत्ति मध्ये दिने माजीलीयोर्जग रितो नवति
तस्मिन्परिवृते तु होति प्राग्द्वारे वो दग्द्वारे वा प्राग्दग्द्वारे वा अग्नि रिव
नाधृष्टाः पृथिवी वसुधदा नृया समेत रिक्षामिवानाधृष्टो रिवान
धृष्ट्या नृया संसूर्य इवा प्रति धृष्ट्यश्चेदमा इव पुनर्नृया संमन

इवाएवैवायुरिवश्लोकभून्नीयासमैहरिवस्वरात्रिरिवप्रियोभूयासं
 गावइवपुनर्भुवामिधुनमिवमरीचयोभूयासमापइवस्मजोषधय
 इवस्वपेभूयासमैन्नमिवविभुयज्ञइवप्रभून्नीयासं ब्रह्मेवलोकैक्ष
 त्रमिवश्रियांभूयासंयदग्नएषासमितिर्नवातीत्यत्रविभजाथवीथे
 त्तित्रीएयनन्वचमत्रतिष्ठन्नादित्यमुपतिष्ठतेपर्यावृत्तेप्रदक्षिणमा
 वृत्येतैश्चेवास्वाहाकारैरेद्येवा३५दंमधु३५दंमधु३५मंतीब्रसुतंपि
 वा३५दंमधु३५दंमध्वितिचंप्रेष्याः संशास्तिपरीकुंजास्तिस्त्रोवमाः

षकुत्तमाइमंघिस्यमुदकुंजेचत्रिःप्रदक्षिणंपरिव्रजाथदक्षिणोःपा
 णिभिर्दक्षिणानूरुनाघ्रानांएद्येवा३५दंमधु३५दंमध्वितिवदस्यः ॥ ११ ॥
 ६२ उपाकृतेस्तानेत्रेधनिनूयाथात्रोत्तरेचमार्जालीयेशेषमंतुर्वेदी
 त्तिप्रदक्षिणमग्निनिष्क्रम्याग्नेणयूष्मपुरस्तात्तत्पुत्रुखस्तिष्ठन्नः
 त्तिरउपतिष्ठतेनमस्तेगायत्राययत्तशिरइति तेनैवयथेतंप्रत्य
 यंप्रदक्षिणमुदङ्मुखःपक्षेन्नमस्तेराथंतराययस्तेदक्षिणःपक्ष
 इत्यंपरेणाग्निपुच्छमतिक्रम्यप्राङ्मुखउत्तरंनमस्तेबृहतैयस्त

आरण०

॥६४॥

उत्तरः पक्ष इति पश्चात्प्राङ्पुच्छं नमस्ते न द्वाय यत्ते पुच्छं याते प्रतिष्ठे
ति दक्षिणतः पुच्छस्यात्मानं नमस्ते राजनाय यस्त आत्मेति ॥२॥ ६३॥ य
थेते सदः प्रसर्पति पुरस्तात् प्रेखउपकृतो जवति स्खणे रज्जुवीवध
इत्येतत्पक्षाल्यं तीर्थं न प्रपाद्योत्तरं एतां नीधीयं परिब्रज्य पूर्वया द्वा
सदः सर्वा भिष्यन्ति उत्तरेणोदुंबरशालिकाष्टानि प्रेखस्य जवति पालाश
निमिश्राणि वात्रीणि फलका न्युजयतस्तष्टानि देवास्तृच्य श्रवता वय
इषुमात्रः प्राङ्प्रेखो निमुष्टिकं स्तिर्यङ्दुःदगग्रः प्रागग्राभ्यां सूचीभ्यां ॥६४॥

॥६४॥

समुतो दक्षिणोत्तरे स्खणे निखाया जितो होतृपदनं वीवध मत्या दधी
त्यास्य संमितं कर्तुः कुष्ठा सुखिद्राणि प्रेखस्य जवति रज्जुस्यामूर्ध्व
मुदयति दक्षिणतो दक्षिणयोत्तरतः सव्यया दार्ज्यं त्रिगुणोऽस्यातो स
व्यदक्षिणो पंचव्यायामिद्विगुणो वीवधे त्रिः प्रदक्षिणं पथस्योर्ध्वं ग्रंथि
निष्टकं बिभ्राति शाखा निर्वृत्ती निर्वृत्तं पथं प्रकं पि चतुरंगुलेनेष वि
भूमः प्रेखस्या न्युष्टिमात्रेण दक्षिणत उदाहिततरः समो वापदमात्रे
धिष्यात् ॥३॥ ६४॥ निष्ठिते प्रेखे होता वाणमोदुंबरशालतंतुं मुनाभ्यां

वीर

परिगृह्योत्तरतउपोहतेयथावीणासप्तत्रिंशदोत्रिंश्वतुरुत्तरेखा
 नान्यस्यार्धं मुजृह्णीयादेशत्रिंवागायत्रेणत्वाछंदसोदहाम्यो
 स्तिहेनत्वानुष्टुप्तेनत्वाहतेनत्वापांकेनत्वात्रिष्टुप्तेनत्वानुगतेन
 त्ववैराजेनत्वाइपुदेनत्वातिछंदसावेतिछंदस्यनुक्रम्यस्थानाना
 मनुपरिक्रमणमोदुंबयाईयाशाखयासपलाशयामूलदेशेन
 वाणंतिरुर्ध्वमुद्धिस्वतिप्राणायत्वापानायत्वायानायत्वास्त्रिखा
 मीत्यन्यन्योपिकामेभ्यः पुनरपिनतृस्त्रिखामीतिब्रूयादधेनंस ॥ ६५ ॥

शाखंछंदोगेभ्यः प्रयच्छति न तेभ्यस्त्विति पश्चादेकलक्वे पाणी प्रतिष्ठा
 पयति प्राणमनुप्रेष्यस्वेति प्राचखेप्रे प्रणयति व्यानमनुवीक्ष्यस्वेति ति
 र्यचं पानमन्तीर्यस्वेत्यन्यात्तं भूर्भुवः स्वरिति जपति प्राणयत्वेति प्रा
 चमेव व्यानायत्वेति तिर्यचं पानायत्वेत्यन्यात्तं यसवस्त्वागायुत्रे
 ण छंदसो हंतुं तानन्वारोहामीति पश्चादेकलरली प्रतिष्ठापयत्यथ
 पूर्वफलकं नानापाणिभ्यामभिपद्यत यथा हि सप्तमध्यमं छुबु
 केनोपस्यते द्वयोर्वीसाधिरुद्रास्त्वात्रेष्टुप्तेन छंदसो हंतुं तानन्वा

॥ आरण ॥
॥ ६६ ॥

रोहामीति दक्षिणं सक्थ्यति हरं त्यादित्यास्वाजागतेन छंदसरोहंतु ता
न न्वारोहामीति सव्यं विश्वे त्यादेवा आनुष्टुप्नेन छंदसरोहंतु तान न्वारो
हामीति समा रोहति पश्चात्त्वस्य धिष्यस्य दक्षिणं पादं प्राचं प्रतिष्ठापय
त्यथ सव्यं च देत रश्मिं दधे त रं य देत रोथे त रं नो जो वि नू मो कुर्यात् कि र्चन् हो
त्र काः समा रोहंति ब्रह्मा चो दुंबरी मा सदी सुजा ता यदिकस्मे चिदवश्य के
र्मि लो जिग मि धे हा दि श्य पा लं प्रा उ व रु द्य च रि ता त म र्थ मे व मे वा ज प या
ता व तारो हे त ॥ ४॥ ६५ ॥ प्र स्तो रं सं ज्ञा स्ति पंच विंश स्थ स्तो म स्य ति सृ ष्ठ र्ध

॥ ६६ ॥
श्रीगणेश
य नमः

तृतीया स्वर्ध त्रयोदशा सुवा परिशिष्टा सुप्रथमं प्रतिहारं प्रवृत्ता हिं द्य ई
त्रयोदशा सुप्रवाचयते ति जा त क र्ण्यः प्रोक्ते ज प ति सु प लो सि ग रु त्मा
न प्रि मां वा चं व दि ष्या मि बहु व दि ष्यं ती बहु प ति ष्यं ती बहु क रि ष्यं ती बहु
स नि ष्यं ती बहु र्ज यः क रि ष्यं ती स्व र्गं छं ती स्व र्वा दि ष्यं ती स्वः प ति ष्यं ती स्वः क
रि ष्यं ती स्वः स नि ष्यं ती स्व रि मं य जं व श्यं ती स्व मं य ज मा नं व श्यं ती मि ति
दी क्षि ते य ज मा न शब्दे ना दी क्षि ते स्वर मु मि ति यो स्य प्रियं स्या न नु व श्यं
ती मि ति ब्रू या दु ष्य वी र्याणि च संप्रा णो वा चां स म हं वा चां स च क्षु र्मे न

॥आरण॥

॥६७॥

सासमहंमनसासंश्रोत्रमात्मनासमहमात्मनामयिमहान्मयिभगो
मयिभगोमयिभुजोमयिस्तोभोमयिस्तोमोमयिश्रोकोमयिघोषोम
यियशोमयिश्रीर्मयिकीर्तिर्मयिभुक्तिरित्याहयवागिनिजपतित्रय
आहावाःशस्त्रादेर्निविदःपरिधानीयायाइतिशब्दानध्वर्युःकारय
त्येतस्मिन्महर्निप्रभृतमन्तदद्याद्राजपुत्रेणचर्मव्याधयेत्याद्येतिभू
मिदुर्निर्गुण्यश्वकांडवीणाभूतानांचमेधुर्नैब्रह्मचारिपुंश्वल्याःसं
प्रवादोनेकेनसाम्नाभिक्केवल्ययस्तुवतेराजनस्तोत्रियेणप्रतिपद्य ॥६७॥

ते॥५॥६६॥तदिहासमुर्वनेषुज्येष्ठतांसुतेकीर्तिर्मघवन्महिलाभयइवा
वधेवीथीयानृणामुत्तानृतमंगीर्तिस्त्वथेरितिस्त्रोत्रदेकेस्वादोःस्वा
दीयःस्वादुनास्तजामदःसुमधुमधुनाप्रियोधीरित्यात्मनएतेपदेउ
हृत्यपक्षपदेप्रत्यवदध्यायैश्चायंतेमघवन्निद्रवाजिनोगामश्वरथ्यमि
द्रसंकिरेत्येतयोश्वस्थानइतरेथियमदगारश्वमात्मधत्तेसंपक्षयोःप
तनायनदवजोदतीनामिरेत्येतानिअतिषजतिपादेपादान्बृहती
कारेनदवंत्युत्तराणिप्रथमायाचपुरुषाक्षराण्युपदधातिपादेष्केक

मवसाने तृतीयवर्जसखलुविहरयदिनिदर्शनयोदाहरिष्यामः॥ तदिदा
समुवनेषु ज्येष्ठपुनदं वआदतीनां यतो जज्ञउग्रस्त्वेषन्मगोः॥ नदं यो
युवतीनोऽमसद्योज्ञानोनिरिणतिशत्रुपतिवोअघ्यानां॥ अत्रयेवि
श्वमदंयूमाः षोधेननामिषुध्यमाऽमित्येवमेतां त्रिगन्यासुचेत्समाम्नाता
सुराजनेन साम्नास्तुवीरन्यथास्थानेताइहेवेमाअसमाप्रातासुचेत्तु
वीरसाम्नातस्य तावतीरुहृत्यतत्रताः शंसैदिहा एवेमाअन्यासुचे
त्माकसूददोहसंस्तान्तिदिदा सेत्येतदादिशश्च॥ मविहृतश्चात्र॥ ६८ ॥

प्रतिगारस्ताअस्यसूददोहसइत्येतदादिः सूददोहाः सूददोहाः॥ ६८ ॥ ६९ ॥
इतिपंचमारण्यकेप्रथमोऽध्यायः॥ रामओम॥ ग्रीवाः॥ यस्येदमारजुस्त
जायुजावनंसहः॥ इंद्रस्यरत्यंबृहती॥ नाधृषआदेधर्षदाधृषालंष्टि
तंशर्वः॥ पुरायदीमतिव्यथिरिदंस्थधृषितंसहः॥ सनोददातुरैरिंरिं
शंगसंदशी॥ इंद्रः पतिस्तवस्तमोजनेषासूददोहाः॥ त्रिगोणयत्रमिदंमि
जाथिनोबृहदित्यन्यासुचेत्समाम्नातासुस्तुवीरनुनयासंस्थानविप
र्ययोसमाम्नातासुचेत्स्तुवीरनिश्चासुचेत्स्तुक्तस्योत्तमासूददोहा

तं ४

आरण०॥

॥ ६७ ॥

विजयैः। सुतस्तेसो मुउपयाहियुजैमत्त्वामदे पुरुवारं मद्यायै। मंहिष्ठ
इंद्रविजुरो गृण्थैः ससाहनु र्वत्र हलेषु रात्रिं मुर्विगा हण्यैः। सनेनेता
रं महयोम इंद्रे। इनो वसु समजः पर्वतेष्टाः प्रतिवा मृजीषी। इंद्रः राश्वद्भिर्जो
हवृण्वैः। स्रददो हा इत्येतत्र यं ग्रीवाः। शिरो विजयः सर्वमर्द्धयैः ॥ ७७१०६८ ॥
राथंतरो दक्षिणः पक्षोऽभिलां शूरनो नु मे नि त्वा पूर्वपीतय इति रथेतरस्य
स्तात्रियानुरुपौ प्रगाथो च तस्रः सतीः षट् बृहतीः करोतीं इत्यनुवीर्याणि
प्रवोचंस्त्रिहयस्त्रितरश्चिन्न इंद्रेति पंचदशी यस्मिन्मशृंजा वृषुजो ननी ॥ ६७ ॥

मउयो जज्ञे वीर्याय स्वधावा उदुब्रह्मा एयरतश्रवस्यां ते मह इंद्रोत्युयेति
पंचसूक्तान्याम इंद्रो दूरादानु आसादिति संपात इत्था हि सोम इत्तम इति
पंक्तिः स्रददो हा बार्हत उत्तरस्त्वा मि द्विहवामहेत्वं हो हि चैरव इति बृहतः
स्तात्रियानुरुपौ प्रगाथो च तस्रः सतीः षट् बृहतीः करोतीं तमु बृहियो
अभिन्न लो जा। सुत इत्स्व नि मिश्र इंद सोम इति त्रीण्यनूरे कोरयि पते
इथी गामित्य एा सूक्तानि कथामहाम वृध कस्य हो नुरिति संपात इंद्रो
मदाय वा वृध इति पंक्तिः स्रददो हा राथंतरो दक्षिणः पक्षः पंचदश स्तोम

॥आरणा॥

॥७०॥

एकशतं वसिष्ठप्रासाहो बार्हतउत्तरः सप्तदशस्तोमो द्विशतं त्रयस्त्रिंशजप्रा
साहो त्रिंशपुच्छं द्विपदास्विमानुक्तं तुर्वनासीषधामायादिवनसामहेति नव
समाम्नाता अथासमाम्नाताः प्रवृद्धं द्रौयद्वहंतं मायुविप्रागा धंगायु
नयज्जु जौषती अर्चयुर्कंदेवताः स्वकी आस्ता भतिश्रुतो युवासुइइः
उपप्रक्षेमधुमतिक्षियतः पुष्यंतोरयिंधीमहेनमिंद विव्वतो दावन्निश्व
तो आभ्रयत्वा विषमीमहे ससुप्रणीते नृत्तं मस्वराळं सिमहिष्टो वा
जसातया त्वष्टे कर्ई शिषे सुनादमृकृजो जसा विव्वस्य प्रस्ती भविषी ॥७०॥

सुरावायदिवेहा सनूतं इधं नो मित्रावरुणा कर्त्तनेळं पीवरीमिषं कृणु
हीनइइं शंपदं मुघं रथिषणिनसोमो अब्रुते हि नो तिनस्पृशद्विषिः ॥ एष
ब्रह्मेति तिस्र आधर्षस्मा इत्येकास्त्रददो हीयदावानेति धार्यास्त्रददो हीः
॥८॥ ६० ॥ गायत्री त्वाशीर्तिर्महा इंद्राय ओजसे तिस्र उज्जमा उद्धरति
पुरोळाशं नो अंधस इति तिस्र इंद्रसोमपा एक इत्येतत्पृथ्वी नोति
स्त्रउज्जमा उद्धरति तासां स्वादवः सोमा आयाहीत्येतामुष्ट्येन ह्यन्य
वळाकरमित्येतां प्रत्यवदधाति जज्ञानो नुशत क्रतु इत्येका पुरुहूतं पु

॥७०॥

रुष्टमिति शेषोऽहोदनि श्रुतामघमिलुत्तमा मुदरति प्रकृतान्युत्तीषि
 गा आघाये अग्निमिधते आत्तन इदं क्षुभतमिति सूक्ते सुददोहाः ॥ ९० ॥
 १०० वाहतीत्वाशीतिर्माचिदन्यद्विश्रंसतेत्येकयानत्रिंशसिवासुतस्य र
 सिन इति विंशतेः सप्तमी चाष्टमी चोदरति यद्विदं प्रागपागुदगिति चतुर्द
 शं वयं घत्वा सुतावंत इति पंचदशी माषुत्वा वाघतश्चनेत्युत्तस्य द्विपदं चो
 दरति शथं तं च प्रगाथं मथ हास्यत किः सुदा सोरथमिष्ये तं प्रगाथमु
 हृत्य त्वामिदा ह्योन रइत्ये तं प्रगाथं प्रत्यवदध्यात्प्रिप्रवः सुराधसमिति ॥ ७१ ॥

षड्वा^{६०} लखित्यानां सूक्तानि यः सत्राहा विचर्षणिरिति शेषोऽहोदनि अस्तह
 र्यत इति सूक्ते उन्नयं शृणु च न इति सप्तमी चाष्टमी चोदरति तरोजिर्वो
 विदद सुमिलुत्तमा मुदरति योराजा चर्षणीनामित्येकादशी तं वोदस्ममं
 तीषहमानो विश्वा सुहयो या इदं बुज आनर इति नवसूददोहाः ॥ १०० ॥ ७१
 ओक्षिहीत्वाशीतिर्माचिदन्यद्विश्रंसतेत्येकयानत्रिंशसिवासुतस्य र
 मा मुदरतीद्वीयसामगायता सखाय आशिषामहीति तिस्र उन्नमा उदर
 निय एक इद्विदयं तं आया ह्यद्विभिः सुतैर्यस्य सखं वरं मद इति त्रयस्तु च

॥आरणा॥
॥७२॥

गायत्र्यः संपदोऽस्मिहः सप्तमसप्तगायत्र्यः षट्षकुस्मिहो नवंति यदि द्वाहं
यथा त्वं प्रसम्राजं चर्षणीनामिति सूक्तं उत्तरस्या तमे उद्धरति वार्त्तहं
त्यायशवस इत्युत्तमा मुद्धरति सुरूपकलुषतय इति त्रीण्युत्तमानां सिं
रयिमिति सूक्तं यजानयत्परावत इति तिस्र उत्तमा उद्धरति रेवतीर्नः स
धमाद इति तिस्रः सूददोहा इत्येतास्ति स्रस्तचारीतयः सर्वा अर्ध
ची अन्नमशीतय उद्धरं वशस्त्वावतः पुरुषसविति वशीः सनितः मुस
नितरित्येतदंतो ददीरेका इति द्विपदी नूनमथेत्येकपदी ता अस्य सूद

॥७२॥

६९

दोहसंत्येतदंतः सूददोहाः सूददोहाः ॥११॥७२॥ इति पंचमारण्यके द्विती
यो ध्यायः ॥ गम ॥ ७० ॥ म ॥ ऊरु ॥ ७१ ॥ द्वाग्रीयुवं सुन इत्येतस्या अर्धं च गायत्रीका
रं मुत्तरमुत्तरस्यानुष्टुपकारं प्रागुत्तमायाः प्रवामहे मंदमानायाधसु इति
निविधानं वनेनवायोन्यधायिचाकन्यो ज्ञात एव प्रथमो मनस्वानिति ते अं
तरेणायाधवो दुपे वंधुरेष्ठा विधुदशाण समने बहनामित्येतदावपने द
शतीनां मंडीणां त्रिष्टुपज्ञगतीनां बहती संपनानां यावती रावपे रंस्तावंत्य
ध्वं मायुषी वर्षाणि जिज्ञीविषे त्वत्सगत्संवत्सरादशतो नवीत्यष्टुवा

जिनं देवजतं मित्रं विश्वं विशततीत्येकपदेदं विश्वा अवीर धान्त्यानुष्टु
 भंतस्य प्रथमायाः पूर्वमर्द्धं च शस्त्रोत्तरं एतद्विदोत्तरस्याः पूर्वमर्द्धं च व्य
 तिषजति पादेः पादाननुष्टुप्कारं प्रागुत्तमायाः पूर्वस्मात् पूर्वस्माद्द्विर्वाच
 त्रमुत्तरं मर्द्धं च व्यतिषजति प्रकृत्या शेषः पिवा सोममिन्द्रमदतु त्वेति च
 ज्यानिष्ट इन्द्रसदने अकारिण्येतस्य च तस्रः शस्त्रोत्तमा मुपसंतत्यौपात
 मया परिदधानि परिहित उक्थ उक्थ संपदं जपत्युक्थ वीर्यस्य स्थान उ
 कथ दोहः ॥ १२ ॥ ७३ ॥ मूर्ध्नि लोकानामसि वाचोरसस्तेजः प्राणस्यायत ॥ ७३ ॥

नैमनसः संवेशश्चक्षुषः संभवः श्रोत्रस्य प्रतिष्ठा हृदयस्य सर्वो इन्द्रः क
 र्माक्षितममृतं व्योमः कृतं सत्यं विजिग्या नै विवाचनं मतो वाचो विभुः सर्व
 स्मादुत्तरं ज्योतिरुधरं प्रतिवादः पूर्वसर्वं वाक्परागर्वाक्ते फे सुखित्वे धेनु
 पिचति चक्षुः श्रोत्रप्राणः सत्यसंमितं वाक् कृतं मनसो विभूतौ हृदयो ग्रं
 ब्राह्मणमर्द्धं मनश्चक्षुः वर्षपुवित्रं गोमर्गं पृथिव्युपरं वरुणवृद्धितमंतप
 स्तत्विद्रुज्येष्टं सहस्रधारमयुताक्षरं ममृतं दुर्होमं एतास्तु अथ नूत
 य एता वाचो विभूतयः ताभिर्महधुस्वीमृतस्य श्रियं मुही प्रजापतिरि

= क

॥ आरणा ॥

॥ ७४ ॥

द्वे ब्रह्म वेदानां सृष्टेः सौतेनाहं विश्वमाप्यासं सर्वा नका मां दुहामहते ।
मूर्ध्वः स्वस्त्रयो वेदोसि ब्रह्म प्रजा मे धुस्वी जायुः प्राण मे धुस्वी पशून्वि
शं मे धुस्वी श्रियं यश मे धुस्वी लोकं ब्रह्म वर्चसमनेयं यज्ञसमृद्धिं मे धु
स्वेति वाचयत्यध्वर्युर्मे बुद्धं चेदस्य भवत्यमुं स्थूत्राय जसो मस्येतीत्या
ये संप्रेषिता ये यज्ञा महद्भ्या गूर्यनित्ये वयं यज्ञतिथ्यवान्यवानु वषट्
करोत्युक्तं वषट्कारानुमंत्रणं मोहरत्यध्वर्युस्तथा पात्रमतिग्राह्यां श्वम
सां श्वभक्षं प्रतिख्यायहोती प्राङ् प्रेखादवरोहत्यथेतं प्रेखे प्रत्येचमव ॥ ७४ ॥

वध्नंति यथाशंसितारं भक्षयिष्यंतं नो पदं निष्यसीति तं प्रेखस्य ह्यायतने आ
सीनो होता भक्षयत्यथैतदुक्त्य पात्रं होतो पस्तेन जपेन भक्षयति वा
ग्रेवी सोमस्य तृप्यतु सोमो मे गजायुः प्राणाय वर्षतु समे प्राणः सर्वमा
युर्दुहामहदित्येकमाशु निहविकी तृतीयसवनमन्यैर्द्वैश्वदेवान्निवि
द्वानादस्य वामस्य पतितस्य होतु रिति सलिलस्य देर्घं तमसं एकचत्वा
वित्रातं मानो भद्रीयं च तस्य स्थानं एकाहिको वैश्वदेवस्य प्रतिपदनु
चरोच्ये तच्चेदज्ञायज्ञीयं मग्नेतव श्रवो वय इति षट् स्तोत्रियानुरूपं

॥आरणा॥
१७५॥

यदीळांदनूयसीषुचेत्तुवीरनानिन्नस्त्वृत्तिनिरितितावनीरवुरूपः
 संपन्नमहाव्रतं सतिष्ठत इदमहरमिष्टोमौयथाकालमवबुधं प्रखंडे
 युः संहते युर्वसीः ॥२॥ १३१७७॥ नादीक्षितो महाव्रतं शंसै नानग्नौ न पर
 सैर्न संवत्सर इत्येकं कामं पित्रे वाचार्या यवांशं सैर्दीक्षितो हे वास्य तच्छं
 भवति होतृशस्त्रिष्वथ शायजसोमस्येत्येकं प्रेषः सनाशं संघ्ननाशं सं
 घुवी होत्रकाणां सुक्थ शायजसोमानामिति तदिदमहर्नानंते वासिने
 प्रब्रूयान्ना संवत्सर वासिने नो एवा संवत्सर वासिने ना ब्रह्मचारिणे ॥७५॥

नास ब्रह्मचारिणे नो एवास ब्रह्मचारिणे नानभिप्राप्तयेतं देरी न नूयः
 सकृज्जना द्विर्जदना द्विष्येव एक एकस्मै प्रब्रूयादिति हस्माह जात
 कर्ण्येन वत्से च न तृतीयुड्तिन तिष्ठतिष्ठतेन ब्रजन् ब्रजतेन शयानः
 शयानाय नो पर्यासी न यीध एवासी नो धञ्जासी नार्य नावष्टब्धो न
 प्रतिस्नब्धो नातिवीतो नांकं कृत्वौ ईदुरनपश्चितो धीयीत न मांसं
 भुक्त्वा न लोहितं दृष्ट्वा न गता सुन्ता ब्रूयमाक्रम्य नाक्त्वा नाभ्यर्ज्य नो न्म
 र्दनं कारयित्वा न नापिते न कारयित्वा न स्नात्वा न वर्णं केना नुलियेन

उपर्यासीना ४

स्वतमपिन ह्येनस्त्रियमुपगम्य नोस्त्रिख्य नावलिख्य नेदमेकस्मिन्
 हर्तिसमापयेदिति हस्माहतातूकर्थः समापयेदिति गालवोयदन्य
 त्साकृचाशीतिभ्यः समापयेदेवेत्याग्निवेश्यायनोऽन्यमन्यस्मिंदेरी
 रामयमान इति यत्रेदमधीयीत न तत्रान्यदधीयीत यत्र त्वन्यदधी
 यीत काममिदं तत्राधीयीत नेदमनधीयत्स्नातको भवति यद्यप्यन्यद
 दधीयान्नेवेदमनधीयत्स्नातको भवति नास्मादधीतात्प्रमाद्येद्यप्य
 न्यस्मात्प्रमाद्येनैवास्मात्प्रमाद्येनो एवास्मात्प्रमाद्येदेस्माच्चेन प्रमा

द्येदेस्मात्प्रमाद इति विद्यादलं सखं विद्यानेदं विदनिदं विरासमुदिशे न स
 हभुंजीत न सधमादी स्यादेथातः स्वाध्यायधर्मव्याख्यासामुपपुराणे नापीते
 कक्षोदके पूर्वह्ने संभिन्नासुखायास्वपरेह्ना धूर्द्धे मेघे पत्तौ वर्षे त्रिशत्रं
 वैदिकेनाध्यायेनांतरिया न्नास्मिन्कथां वेदेनास्य एतौ च नवकीर्तयिषेते
 दिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति योस्येतदेवं नाम वेदं ब्रह्म भवति ब्रह्म
 भवति ॥ १७ ॥ इति पंचम आरण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥ अग्निर्देवेदः ॥ महाव्रत

संस्कृत

॥ ७ ॥

२०१०

२०
३-१७

॥ इति पं नार ण्य कनि सं पूर्ण नि ॥ पशु पते ॥

